GENEL-İŞ

emek

onbeş günlük işçi gazetesi

Türkiye genel hizmetler işçileri sendikası yayın organıdır

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

SAYI: 277 1 KASIM 1976

İŞÇİ'den

garip bir sendikacılık

KISA bir süre önce anti -demokratik bir kurum olan DGM'leri yasalaştırma çabalarına karşı işçi sınıfının sendikal örgütü olan DİSK tarafından MC düşene kadar "Genel Yas" ilan edilmiş ülke çapında işi bırakma eylemine geçilmişti. Bu eylem, işçi sınıfının kendi e seri olan demokrasiyi ve kendi sınıfsal çıkarlarını korumak üzere ortaya koyulan bir eylemdi. Yine o günlerde diğer büyük işçi örgütü olan Türk-İş'in Genel Başkanı bir takım demeçleriyle TV ekranlarında ve gazetelerin baş sayfalarında boy gösteriyordu. Ne diyordu Türk -İş Genel Başkanı? DİSK'in eyleminin fiyasko olduğunu, işçilerin çoğunluğunun bu eyleme katılmadıklarını, asıl büyük eylemi Türk-İş'in yapacağını bas bas bağırıyordu. DİSK'in eyleminin fiyasko olmayıp, tam yerinde ve olumlu bir eylem olduğunu, işçilerin büyük bir kısmının ve hatta Türk-İş tabanındaki bazı işçilerin de bu direnişe katılmadıklarını gördük ve yaşadık. Bunlar da Sayın Tunç'u yalanlamaktadır. Hadi bunları bir kenara bırakalım, Türk-İş ne zaman eyleme geçecekti? Bay Tunç'un deyimiyle DGM 163.maddeyi kapsamına almadan yasalaşırsa. Yani DGM'ler yasalaştıktan sonra, Bir işçi lideri (!) olan Tunç, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkı karşısına alan ve her türlü yasal haklarını baskı altına almaya çalışan faşist DGM'lere karşı direnmiyor ve üstelik bu yasa çıktıktan sonra eyleme geçeceklerini söylüyor. Bu sadece bazı gerçekleri saklamaya yarayan bir kılıftır. Fakat, gerçekler ortada saklanamıyor.

Türk-İş Genel Başkanı bu kadarla da yetinmeyip geçtiğimiz günlerde ilginç demeçlerinden birini daha patlatmış. Tunç "Rejimi tehlikeye düşürmemek için DGM ye karşı yöneltilen eleştirilere katılmadık ve eyleme geçmedik" demiştir. Türk -İş Genel Başkanının niteliği bu sözleriyle artık iyice açığa çıkmıştır. Halil Tunç, hâlâ işçi sınıfına kara gözlükler ardından bakmaktadır. Toplumsal olaylara ve gerçeklere sermaye sınıfının açısından bakan Tunç, işçi sınıfındaki gelişmeyi görmezlikten gelmekte ve çağdışı bir sendikacılık örneğini vermektedir. Türk-İş Genel Başkanının işçi sınıfını siyasal eylemden uzak tutmaya çalışmasının altında işçi sınıfına karşı olan güvensizliği yatmaktadır. Oysa her siyasal eylem aynı zamanda sosyal bir eylemdir. Ve karşıt olarakta siyasal olmayan bir sosyal eylem düşünülemez. Fakat Tunç bunları görmemekte ve siyasal dar görüşlülüğünde işçi sınıfının her türlü yasal eylemine karşı çıkmakta sermaye düzeninin bekçisi kesilmektedir Az gelişmiş bir ülke olan Türkiye'nin ekomik yapısını sosyal sınıflar oluşturmakta dırlar. Oysa Tunç sınıflar üstü sendikacılıktan yanadır. Yani Amerikanofil bir sendikacılıktan yana Demagojileriyle de davranışlarına güzel kılıflar uyduran Türk-İş Genel Başkanı hem işçi sınıfına ihanetini gizlemeye çalışmakta hem de yasalar karşısında temiz kalmaya çalışmaktadır.

Ancak Türk-İş Genel Başkanı şunu unutmaktadır ki, tarihin akışı daima ileri doğrudur. Tarihin önüne geçmeye çalışanlar bir toz gibi savrulup gideceklerdir. Bu gün için yasalar karşısında temiz kalsa bile Bay Tunç, tarih karşısında daima işçi sınıfına ihanet eden bir işçi lideri olarak kalacaktır.

KEMAL SEZER
-İSTANBUL-

YİYİN

Yiyin beyler yiyin,
Havyarlar, istakozlar,
Şu kızarmış piliçler sizin,
Kuru ekmek nemize bizim,
Hani şişmanlamak korkusu.

Sürün beyler sürün,
Bu dervan, şu kervan sizin,
Mutluluklar sizin,
Yaşamak nemize bizim,
Hani çok gün görmüşlük davası...

Oturun beyler oturun,
Villalar, köşkler, yalılar,
Şu baş döndüren gökdelenler sizin,
Apartmanlar, mapartmanlar sizin,
Gecekondular tavuk kümesleri,
Mağaralar nemize bizim,
Hani alışkanlık meselesi...

Alın beyler alın,
Hamamlar, hanlar, kervansaraylar,
Bahçeler, tarlalar, bağlar,
haralar, meralar sizin,
Tapulu toprak nemize bizim,
Hani göz tokluğu davası

Bulutlardan duyulan
Çınım çınım çınlayan,
Kahkahalar sizin
gülmek nemize bizim,
Hani cidd iyet meselesi...

Gezin beyler gezin,
Avrupalar, Afrikalar,
Antalyalar, Uludağlar,
İstanbul'lar, Ankara'lar sizin
Kuş uçmaz kervan geçmez,
Dağ başları nemize bizim,
Hani tabiat aşkı...

Giyin beyler giyin,
Altıyıldızlar, Herkolar,
Amiraller, Arcalar,
Vakkolar, Beymenler, İGS'ler sizin
Kırk yamalı telisler nemize bizim,
Hani doğuştan eksik paçamız...

Yaşayın beyler yaşayın,
Günler, haftalar, aylar
Dört mevsim sizin,
Elinizi uzattığınız her dal sizin
Gün görmek nemize bizim,
Hani Sefiller d avası...

Yiyin beyler yiyin,
Tıka basa,
Patlayıncaya kadar,
Çatlayıncaya, geberinceye
kadar yiyin,
Kainat sizin...

Murat ENGİN
E.S.O. İşl. Tahsildarı
---Malatya---

GENEL-İŞ
TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI

TÜRKIYE
GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ
SENDİKASI
YAYIN ORGANIDIR

GENEL-İŞ EMEK
Basın Ahlak Yasasına
uyar

GENEL -İŞ Sendikası
adına sahibi
Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın
Müdürü
Ertan ANDAŞ

Sorumlu
Yazıişleri Müdürü
Depremer AĞCA

Basın Danışmanı :
İlhami SOYSAL

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
GENEL — İŞ
Basın Bürosunda
hazırlanmış
ve
Dizgi, Filim, Baskı
EM-AŞ Ofset
Tesislerinde yapılmıştır.

MERKEZ
Süleyman Sırrı Sokak 2/4
Telefon: 175459 - 175267
YENİŞEHİR
ANKARA

SAYI: 2/7
Baskı Tarihi:
4 Kasım 1976
Fiyatı: 50 Kr.

GENEL-İŞ EMEK'in
bu sayısı
Baskı Adedi: 50.000

işçiyiz
güçlüyüz
toplumda
öncüyüz

TÜRKLER Mal Varlığını Açıkladı

Geçtiğimiz günlerde bir faşist yayın organının, Genel Başkan Kemal Türkler'in şahsında DİSK'e yönelttiği çirkin saldırılara şahit olduk. Sermaye sahiplerinin beslediği bu yayın organı, DİSK'e saldırıp Türkler' in vergi kaçırdığını, eksik mal beyanında bulunduğunu iddia ederken; uşaklığını yaptığı işverenlere bir kazanç sağlamak umudundaydı. Tabanla tavan arasındaki bağı koparırarak DİSK'i yıkmayı düşünüyordu. Ancak, Türkler ve DİSK, gerekli yanıtı verdi ve böylece bu çirkin saldırı, amacına ulaşmadan yokoldu gitti.....

Sermaye sınıfları gerici sağbasına sahip çıkıyor. Onu besliyor. Emekçi halkımızın uyanışını önlemek için, gerçekleri, kapitalizmin aşırı sömürüsünü gizlemek için, talan, yağma ve vurgun politikasını örtmek için besliyor. İşverenlerin dayanışma adı altında işçi sınıfımızın mücadelesini kırmak için toplamaya karar verdikleri 1 milyon liranın hangi amaçla kullanıldığı şimdi daha iyi ortaya çıkmıştır.

DİSK'in işçi sınıfına sahip çıkmasından önce işçi sınıfı DİSK'e sahip çıkıyor. DGM'lere ve MC'ye karşı çıktıkları için işlerinden atılan 3.000 kadar DİSK üyesi işçi ve sendika temsilcisi DİSK'in maddi ve manevi güvencesi altındadır. Bu işçi arkadaşlarımız, DİSK'ten brüt ücretlerinin birinci ay için net %40'ını, ikinci ve daha sonraki aylar için net %50'sini almaktadırlar ve almaya devam edeceklerdir.

İşçilerin DİSK'ten ve DİSK Genel Başkanı olarak benden hesap soracakları iddiasını da şöyle cevaplamak isterim. İşçi sınıfımız, MC'yi istifaya çağırırken aslında sermaye sınıflarından ve onlara çanak açanlardan hesap soracaktır. DİSK işçi sınıfımızın hedefi değil, öncüve biricik sendikal örgütüdür.

DİSK'e bağlı Türkiye Maden- İş Sendika'sının Gönen'deki işçi dinlenme ve eğitim sitesi mahkemenin açık arttırma satışında satın alınmıştır. Yıllardır bu sitede ailesiyle birlikte tatil yapan, eğitim gören on binlerce Maden-İş üyesi ve tüm işçiler ve kamuoyu bu sitenin kime ait olduğunu çok iyi bilmektedir.

DİSK Genel Başkanı olarak ve bir vatandaş olarak verilmeyecek hesabım yoktur. Hesap vermekten kaçan yolsuzluklar yaparak,okurlarına otomobil dağıtımı bahanesiyle topladığı paralarla şirketler kuran ve bunları gizlemek için, toplumsal uyanışın hedefini saptırmak için yayın yapan ve ipliğini pazara çıkaracağımız bir gazete sahibidir. Hesap vermekten kaçarlar, yabancı uçak şirketlerinden, devlet kasasından rüşvet veren ve rüşvet yiyenlerdir.

Kamuoyunu aydınlatmak ve yanlış haberleri malzeme yapmaktan kaçınmayanların daha dikkatli olmalarını sağlamak, gerici sağ basının hakkımdaki yalanlarını çürütmek üzere mal varlığımı açıklamakta yarar görüyorum:

1-Türkiye Maden-İŞ Sendikasındaki bir kısım yönetici ve personel olmak üzere 7 arkadaş olarak 1967 yılında kurduğumuz 7 Emekçi Kooperatifi yolu ile Yıldız'da yapılan binada bir dairem var. 60 bin TL. sigorta kredisi alınmıştır. Ayda 370. TL taksit ödeniyor. Sigorta kredisi borcunun 46.468.TL.sı kalmıştır. Ayda 1800.-TL. ile kiradadır.

2-1968 yılında kardeşim Nail Sülekoğlu ile yarı yarıya ortak olarak 20 bin TL. "ya Küçükçekmece'de aldığımız 1010 m^2 arsanın yarısı benimdir. 10 bin TL. ödedim. Üzerinde her hangi bir milyonluk inşaat yapılıyor değildir. Ancak, 13 yıllık Almanya işçiliğinden, 1,5 yıl önce yurda dönüşünde kardeşim, Almanya'daki bazı arkadaşları ile arsaya inşaat yapmak isteği ile arsadaki hissemin kendisine verilmesini istemiştir. Muvafakatin üzerine proje yaptırarak inşaat temel ruhsatı alınmıştır. Bilahare arkadaşları vazgeçtiğinden öylece kalmıştır. Bir yıllık rahsat süresinin son ayında, yaptırdığı proje zayi olma durumunda bulunması nedeniyle Almanya'dan getirdiği olanaklarla yalnız temelinin yapılması için işe girişmiş ve kendisi işin sahibi olarak vergi dairesi ile, S.S. Kurumu'nda gerekli dosyaları açmıştır. Temel yapılmış ve bitmiştir. Bu iş ve yatırım hakkı kardeşimin kendisine aittir.

3-Beş yıl önce Merter'de SİMİTAŞ firmasının 12. Blokundan 10. bin TL. peşin, ilk yıllar aylık bin TL. sonraki yıllar aylık 1750.-TL. taksitle bir daire aldım. Taksit ödeme süresi devam etmektedir. 153.500. -TL. fiatında olan daire taksitli olduğu için 186.500.-TL.'ya alınmış arada 4 aylık taksit ödemediğim için 189 bin, liraya yükselmiştir.Ayda 1200.-TL. ile kiradadır.

4-Merter Sitesi Merkez apartmanından, 4 yıl önce inşaat halinde iken 20 bin TL. peşin iki yıllık taksit süresi ile 120 bin TL.'ya oturmakta olduğum daireyi aldım. Aynı anda 10 bin TL. peşin ile bir dükkanı kapora mahiyetinde bağladım. Bilahare, o gün için sendika kadrosunda bulunan bir arkadaşımın isteği üzerine aynı şartlarla 20 bin TL. kaporaverererek bağladığımız 120 bin liralık ikinci daire, arkadaşımın vazgeçmesi nedeni ile benim üstümde kalınca, dükkanı aynı şartlarla bir başkasına vermek mecburiyetinde kaldım. Bu iki daire borcu iki sene önce ödenmiş olması gerekirken ancak üç ay önce ödenebilmiştir. İkinci daire aylık 1800.-TL. ile kiradır.

5- Denizli'de 300 bin TL. rayiçbedel beyan edilmiş annemden kalan bir evin altıda bir hissesi benimdir.

6-Denizli, Acıpayan kazasının Kızılhisar nahiyesinde 85 dönüm olduğu söylenen bir arazinin yirmi dört hissede biri benimdir. Bunun tapu ve değeri konusunda ben de bir belge yoktur. Ancak varislerden bazıları bu malı ortaya çıkarmak için uğraşmaktadırlar.

7-İki çocuğun üzerinde herhangi bir gayri menkul veya para yoktur.

8-Eşimin bir sene önce vefat eden babasından kalma 10 bin lira kadar nakit ve Gaziosmanpaşa'daki 100 ila 200 bin lira değerinde olan evin üçte bir hissesi vardır.

9-Şu anda toplam olarak banka mevcudum 10 bin TL. içindedir.

10-Türkiye Maden-İş Sendikasından Genel Başkanlık ücret ve sorumluluk ikramiyesi toplamı olarak ayda 10.646.84.-TL. yılda iki aylık ikramiye ve personel ile birlikte diğer sosyal yardımları alıyorum.

Ayda 4800.-TL. kira, S.S. Kurumundan 3.379.-TL. ihtiyarlık aylığı alıyorum. DİSK'ten ücret veher hangi bir nam altında para almıyorum.

Aylıknormal masrafım, 2500.-TL Mutfak masrafı, 600 TL., bina yönetim masrafı, 1000.-TL. evin diğer ihtiyaçları, 900.,TL. kendi giderlerim olmak üzere toplam olarak 5000.-TL. civarındadır.

Alkol kullanmam, kumar oynamam, eğlence yeri ve gazinolara gitme masrafım yoktur.

İşte mal varlığım budur.

Gerici sağ basın, DİSK'e ve DİSK Genel Başkanı olarak bana karşı sürdürdüğü bu dedikodu, yalan ve hakaret kampanyasını tekelci sermaye ve MC'den aldığı emirlerle yapmaktadır. Bu DİSK ve demokrasi düşmanı propagandanın amacı DİSK'in gelişip, güçlenmesini böylece sınıf sendikacılığının artan etkisini durdurmak ve tekelci sermayenin sömürüsüne karşı yürüyen işçi sınıfımızı DİSK'siz bırakmaktır. Gerici sağ basın, bu amaçla, DİSK yönetimi içinde ve DİSK yönetimi ile taban arasında çatlaklar yaratarak, DİSK'i parçalamak istiyor. Açacaklarını umdukları gediklerden içeriye Türk-İş yönetiminin sınıf uzlaşmacısı ve sermaye yanlısı görüşlerini sokacaklarını, Türk-İş'i kurtaracaklarını umuyorlar. Bundan sonra, DGM'leri ve tüm işçi düşmanı yasa tasarılarını rahatlıkla çıkarabilecekler. Böylece, işverenlerin büyük özlemi olan "çalışma barışı" sağlanarak, işçi sınıfının sömürüsü şiddetleneeektir. AP il kongrelerindeki "DİSK kapansın" bağırtılarının altında yatan gerçek budur.

Tekelci sermaye uşaklarının, faşizm özlemcilerinin, sömürüdenpay alanların hevesleri kursaklarında kalacaktır. Çünkü artık, Türkiye işçi sınıfını yalanlarla kandırma ve öncü örgütlerinden koparma dönemi kapanmıştır. Her Hareketiyle işçi sınıfımız DİSK'e olan güvenini kanıtlamaktadır. Bu güven DİSK'in bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımındaki kararlılığından kaynaklanmaktadır.

İşçi sınıfımızın devrimci geleneği yol alıyor. DİSK, bu geleneği özümsemiş bir örgüt olarak demokrasi iden yana tüm örgütleri güç ve eylem birliğine çağırıyor. Bu birliğin somut acil hedefi, MC'nin demokratik ve anayasal yoldan düşürülerek demokratik hak ve özgürlükleri koruyup, genişletmeye kararlı ve tekelci sermayeye karşı olan ilerici ve emekçiden yana bir iktidardır

yorum

disk'te güç ve eylem birliği

KURULDUĞU günden beri işçi hak ve özgürlüklerinin gerçek savunucusu olma konumunu giderek geliştiren DİSK, gücünü bir kez daha ispatladı... Bunda şüphesiz ki, DİSK içindeki taban-tavan diyalogunun sağlamlığının rolü büyüktü.

İR işçi örgütünün yaşamı, bilindiği gibi tabanın desteğine bağlıdır. Taban yöneticisine inanırsa, güvenirse, o işçi örgütünün yenemeyeceği güçlük yoktur. Doğaldır ki, örgütün varlığını sürdürmesi, örgüt yöneticilerinin fikir birliğini de gerektirir. Dünya üzerinde bunu başarabilmiş ve koruyabilmiş ve koruyabilmiş işçi örgütlerinin sayıları, pek azdır. DİSK, bütün bunları başarabilmiş ve bütünlüğünü koruyabilmiştir. Böylece DİSK'in dünya işçi örgütleri arasındaki yeri de zaman içinde sağlamlaşmıştır. Tutarlı, kararlı, fikir-güç-eylem birliği üçlüsünü yataşabilen bir örgüt olmuştur...

Bu birliğin son örneği geçtiğimiz günlerde yapılan DİSK Olağanüstü Toplantısı'nda görülmüştür. Genel Başkan yönelfilen çirkin ve haksız iddialara karşı DİSK bu saldırının amacını, anlamış ve açıklamıştır. "Bu, DİSK'i yıpratmak isteyen sermaye sınıfının bir oyunudur" derken, bütünlüğünü somut bir biçimde ortaya koyabilmiştir. Sorunu böylesi bir açıklıkla ortaya koyarken, sermayenin oyununa gelinmeyeceği, Türkler'in Başkanlığında yapılanların gözönünden kaçamayacağı belirtilmiştir.

ÜRKLER aleyhine ve dolaylı olarak DİSK aleyhine yürütülen kampanya boşa giderken DİSK içindeki birlik ve dayanışma daha da güçlenmiştir. Böylece, sermaye sınıfının işçiler karşısındaki yenilgisi bir adım daha atmıştır. Ancak sermayenin bu kadarla yetineceği, yenilgiyi kabulleneceği düşünülmemelidir. Sermaye, yeni yeni oyunlar tezgahlayacaktır. Bunun karşısında işçinin ve DİSK'in uyanık durması, daha bir kenetlenmesi gerekmektedir. Tarihin gidişi, hasıl olsa bir gün sermayeye dersini verecektir ve tarihin akışını durdurmanın olanağı da yoktur...

Tarih şerefli uğraşların, sömürüye karşı birleşebilenlerin haklılığını gösterecektir. Sermayenin, küçük burjuvanın yıpratıcı oyunlarına alet olmamak ise, işçinin vicdan borcu, tarihsel görevidir. Bilincin, birliğin her güçlüğü altedeceği unutulmamalıdır.

Genel-İş emek

yeni açmazlar

dr. osman nuri koçtürk

DİSK tabanının Devlet Güvenlik Mahkemeleri Yasası 'na karşı çıktığını hazmedemediği için, direnişi kırma amacıyla tavandan işe başlayanlar, tutukladıkları liderleri serbest bırakmışlar, ancak belli başlı rafinerilerde işten çıkardıkları işçileri, ne bahasına olursa olsun, yeniden işe almayacaklarını açıkça beyan etmişlerdir.

Sorumluluğu göze alamayan şef durumunda teknisyenlerin de istifası ile ortaya çıkan durum, rafinerilerin uzun süre atıl kalmasına ve akaryakıt gereksinmesinin dışardan karşılanmasına neden olacaktır. Bunun için Dolar lâzımdır. Dolar sağlamak için de birşeyler satmak...

Tarım Bakanı Korkut Özal, elindeki üretim fazlası buğdaya alıcı bulamadığına göre, şimdilik satabileceğimiz tek şey, kasaplık hayvandır. Ticaret Bakanının aldığı bir kararla sınırlarımızı aşıp, petrol şeyhlerinin sofralarını süslemeye başlamış olan et, petrolle değiştirilecek, insanlar aç kalırlarken, patronların makineleri, özel otomobilleri işler durumda tutulacak, meskenleri ısınacak, iktidar, petrol darlığını bu yoldan önlemeye çalışacaktır. Önümüzdeki dönemde ithal etmek zorunda olduğumuz tek şey petrol değildir. Avrupa ve Amerika'da ortaya çıkan üretim artığı yağ stoklarını eritme işareti almış olan Çok Uluslu Şirketler, Trakya'da üretilen ayçiçeğine, Çukurova'da üretilen pamuk yağına burun kıvırırken, ABD ve AET'den yağ ithal etmek üzere teşebbüse geçmişlerdir. Çıkarın büyük olması nedeniyle bu isteklerin de yerine getirileceğini, petrolle birlikte yağ ithalatı içinde önemli miktarda döviz harcanacağını tahmin ediyoruz.

Açmazlar içinde bocalayan MC iktidarı, iflası DGM Yasasıyla kamufile, etmek için yola çıkmış, ancak silah geri tepdiği için, rafinerilerdeki durum koşulları daha da ağırlaştırmıştır. Bu nedenle Ticaret Bakanıyla Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut Özal arasında başlayan polemik, kimseyi kandırmamakta, halk sadece ülkede ihraç edilmediği için çürümeye terkedilmiş buğday stokları varken, ekmek fiyatlarının yükseldiğini, et fiyatlarının da 100 Lira'ya doğru tırmandığını görmekte ve yaşamaktadır.

TENCERE DİBİN KARA

KENDİ içinde tutarsız ve ülkeyi birbirini izleyen skandallar, yokluklar, tehditler ve baskılarla yönetebileceği kanısında olan iktidar mensupları 'neyin varsa sat' politikası uygulamakta, dış borçlar giderek kabarırken, ithal etme zorunda oldukları mal kalemleri artmaktadır.

Dünya Bankası'ndan uzun vadeli, yüksek faizli krediler sağlayarak, partisine yakın kişilere faizsiz hayvancılık kredleri sağlamak suretiyle seçime hazırlanan Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı, izlediği gübreleme politikasıyle Türk tarımını çıkmaza sokmuş, Ecevit İktidarı Dönemi'nde uyguladığı politikanın tam tersini uygulayarak, stok edemeyeceği miktarda buğday üretmiştir. Toprağı öldüren ve çoraklaştıran bu politikanın kötü etkilerini önümüzdeki yıllarda görecek, yeniden buğday ithal etmek zorunda kalacağız.

Ticaret Bakanı, hayvan ihraç ederken, Korkut Özal'ın gübre politikasının yarattığı borçları ödemeye çalışmakta, rafinerilerin korozyona ve on milyarlık kayba terkedildiği sorumsuz bir ortamda, devrimci işçi çalıştırmamanın faturasını nereden ve ne ile karşılayacağını derin derin düşünürken, kader ve cephe arkadaşı onu alenen eleştirmektedir. Dibi isli iki tencerenin birbirini yermesini benzettiğimiz, polemik olmaktan öteye hiçbir değer taşımayan bu tür monologların kimsenin suçunu hafifletmeyeceği bilinmelidir.

ETSİZ YAŞAM

HALK, özellikle çalışan çoğunluk elini etten çekmiştir. Bir tarafta buğdaylar çürümeye terkedilirken, ekmek fiyatlarının artışını yorumlamak zordur. Başkentte olup bitenler fırın işverenlerinin istedikleri doğrultuda çözümlenmiş olaylar sırasında çok güzel sözler söylemiş olan Ankara Belediye Başkanı, şimdi başka şarkılar söylemeye başlamıştır. Et yerine ikame edilecek, peynir, yumurta, süt ve balık gibi yiyecekler yanına yaklaşılamayacak kadar pahalı olduğundan, insanlarımız ekmeğe ekmeğe katık ederek beslenmeyi denemekte, ekmek satınalmak bile mesele olmaktadır. Bir günlük ücretinin tümünü harcadığı takdirde 18 kilo ekmek satın alabilen işçiler, evlerine yavan ekmek götürmekte zorluk çekiyorlar. Et girmediği için derdin fink attığı işçi evlerinde, kolera, bağırsak enfeksiyonları, intani ve toksik sarılık kol gezmekte, havaların hafifçe soğuması yalnız tahılla ve yetersiz ölçüler içinde beslendiği için hastalıklara direnme yeteneği kalmamış olan insanlarımızı yatağa düşürmektedir.

GELSİN İLAÇ

ET ve ekmek fiyatları çok pahalı olmasına karşın, ilâç çoğunluk için parasızdır. SSK hastane ve dispanserlerine başvuran işçilere cömertçe ilâç yazan doktorlar, emeklilere ve diğer hastalara da ilâç tedariki bakımından ellerinden gelen kolaylığı gösteriyorlar.

İlâç şirketleri halkımızın tümünün sigorta edilmesi ve ilâçla beslenmesi için gerekeni yapmakta, çoğunluğa parasız olduğu için baldan tatlı gelen ilâçları, ekmek ve etin yerini tutacak biçimde bollaştırmaya, insanları beşikten mezara dek sömürmeye çalışmaktadırlar.

Oysa insan ilâçla değil etle, ekmekle beslenmektedir. Kendilerine parasız verilen bir torba ilâcın, gene kendi paralarıyla satın alındığını bilemeyenler, emperyalizmin ve ona uşaklık eden tekelci sermayenin çalışma biçimini hâlâ kavrayamadılar. İlâçtan ve hekimden şifa umuyor, aç insanın sağlıklı olamayacağı gerçeğini bir türlü anlayamıyorlar.

Yaptığımız incelemeler işçilerimizin çoğunluğunu hiç et yemediğini, bayramdan bayrama et kokusunu koklamak için bir takım ciğer alarak çocuklarını avutmaya ve et diye bir besin maddesi olduğunu hatırlatmaya çalışanların çoğunlukta olduğunu göstermiştir. Bir işçi evine günde 720 gram et girmesi yaşamın ve çalışmanın devamı için zorunlu iken, Ankara'da 1973 sonunda işçi evine ortalama 17 gram et giriyor ve insan başına 3,5 - 4,0 gram et düşüyordu. Buna karşılık, işçiler ailelerine günde 8 somun ekmek götürüyor ve bununla beslenmeye çalışıyorlar. Bir günde 10-15 somun ekmek satın alan işçiler çoğunluktadır. İşte Ticaret Bakanının kasaplık hayvan ihraç ettiği ve ona karşı çıkan Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut Özal'ın buğday çürüttüğü Türkiye böyle bir ülkedir.

Patronların özel otomobillerine benzin, fabrikalarına yakıt ve enerji sağlamak, ABD ve AET'deki yağ stoklarını eritmek için önümüzdeki dönemde petrol ve yağ ithal ederek parasını ödeme ve karşılığını gösterme durumunda kalacak olanların, bundan böyle neyimizi satılığa çıkaracaklarını doğrusu merak ediyoruz.

Hayvancılık profesöründen TRT Genel Müdürü, inşaat mühendisinden sürekli Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı imal edip koltuklara oturtanlar, verimi artırmak için buğday tarlasında davul zurna çaldırıp, hora tepenler toplumu bunaltıp gerçeği söyleyenleri deliğe tıkanlar, birbirini izleyeceğinden emin olduğumuz açmazlardan kurtulamayacak, bir gün muhakkak sigaya çekileceklerdir. Halkın eti ve ekmeğiyle oynamak hayır getirmez.

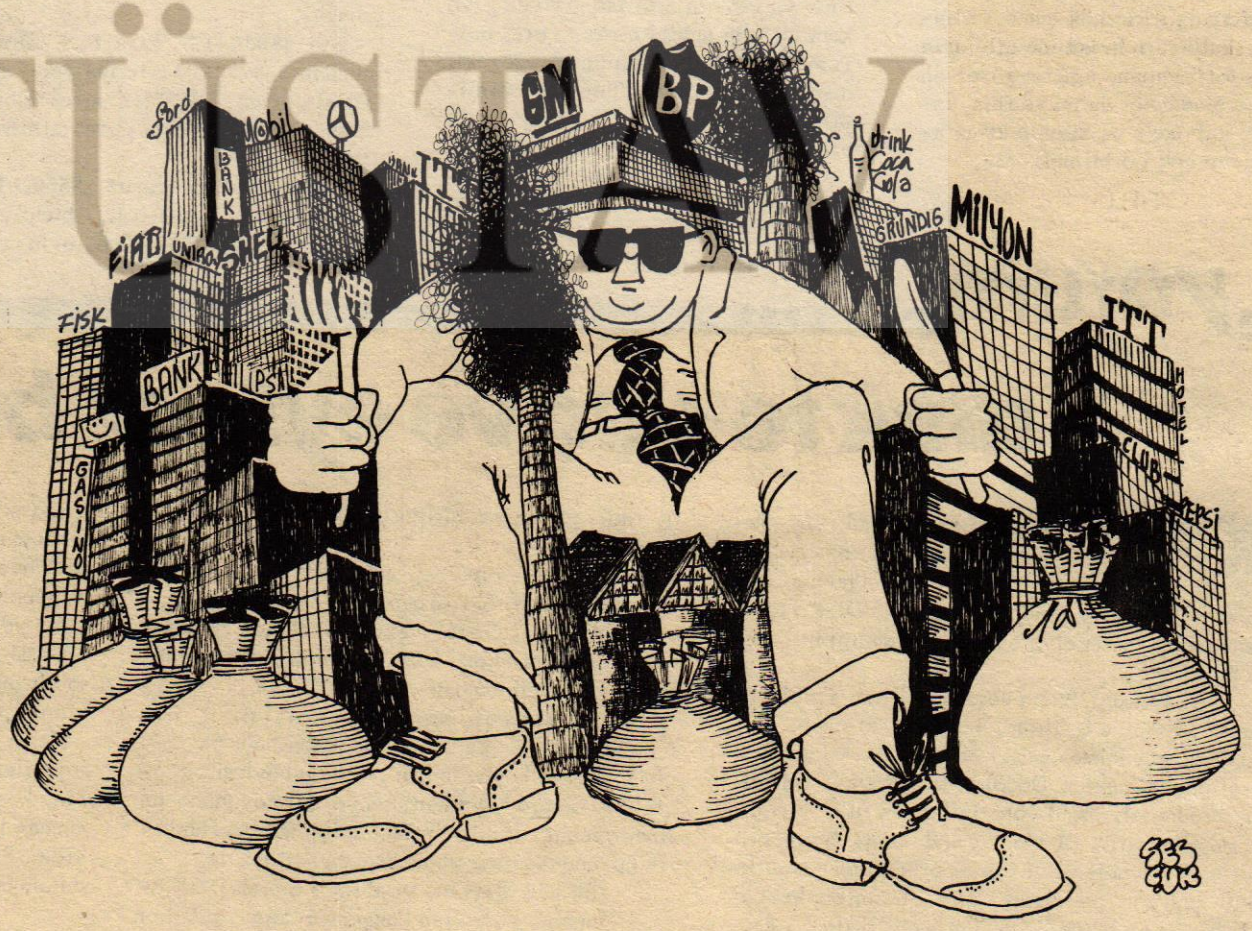

TÜİSTAV

YILLAR GEÇİYOR

ilhami soysal

TÜRKİYE Büyük Millet Meclisi'nin, ülkemizdeki yönetiminCumhuriyet olması yolundaki kararını almasının üstünden tam elli üç yıl geçti. Şu içinde bulunduğumuz günlerde Cumhuriyet'in elli dördüncü yılını yaşıyoruz.

Şimdi denebilir ki, peki Türkiye'de yönetim biçimi Cumhuriyet oldu da ne oldu?

Okul kitaplarında sıralanan bilgileri buraya aktarmanın bir yararı yok. Cumhuriyet, çağdaşlaşma yolunda atılması gerekli bir adımdı, atıldı...

Birinci Dünya Savaşı sonrası yılları, yeryüzünde ülkelerin monarşik ve meşruri yönetimlerden daha demokratik sayılan ve halk iradesine dayanan Cumhuriyet yönetimlerine geçme modasının yaygın olduğu yıllardı. 1789 Fransız İhtilâli'nin Dünya uluslarına getirdiği bir yeni anlayışın uygulama dönemine geçme süreciydi. Hiç akıldan çıkarmamak gerekir:

Birinci Dünya Savaşı başladığında Rusya'da Çarlık vardı. Almanya ve Avusturya-Macaristan'da imparatorluklar, Osmanlı ülkesindeyse padişahlık...

Gerçi, Çarlık da, İmparatorluk da Padişahlık da, belli bir soydan ve sülaleden gelmenin ve Devlet'in başı olmanın, kişilerin, tek başına astığı astık, kestiği kestik olduğu dönemden bir ölçüde uzaklaştıkları, meşruti yönetim sistemlerinin kurulduğu dönemleri yaşıyorlardı ama, gene de belirli bir soy egemenliği ve diktası söz konusuydu.

İMPARATORLUK - CUMHURİYET

Savaştan sonraysa, yeryüzünün bu büyük imparatorlukları birden tarihe karıştı. Almanya'da imparatorluğun yerini Cumhuriyet aldı, Almanya, Afrika ve Asya'yla hatta Güney Amerika'daki sömürgelerini yitirdi. Avusturya-Macaristan İmparatorluğu tarihten silindi, ortaya bir Avusturya Cumhuriyeti ve Bağımsız bir Macaristan çıktı. Bu İmparatorluk toprakları sayılan pek çok yerde yeni devletçikler kuruldu. Çarlık Rusyası'ysa 1917 İhtilâli'yle yerini Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne bıraktı.

İmparatorlukların böylesine son bulduğu bir dönemde, iyice çağ dışı kalmış Osmanlı İmparatorluğu'nun yaşaması da olanaksızdı. Nitekim Osmanlı İmparatorluğu da Birinci Dünya Savaşı'yla birlikte bitti, Balkanlar'daki Osmanlı topraklarının üstündeki yarı bağımlı, yarı bağımsız bir sürü devletçik kendi başlarına buyruk oldular.. Suriye, Lübnan, Irak, Filistin, Ürdün, Suudi Arabistan, Yemen gibi İngiliz ve Fransız egemenliğinde bağımlı devletçikler doğdu. Anadolu Türkleri de elden geldiğince bölünüp parçalansın diye savaşın galiplerince çabaland ı. Anadolu'da bir Ermenistan, bir Kürdistan bir Rum Devleti kurulması yolunda girişimlerde bulunuldu.

Bu girişimler karşısında ulusça girişilen ve Gazi Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde yürütülen Ulusal Kurtuluş Savaşı sonunda birlik ve beraberlik sağlandı, tarihte ilk kez ulusumuzun adıyla yeni bir Devlet, Türk Devleti kuruldu ve yönetim biçimi de 29 Ekim 1923 günü Cumhuriyet olarak saptandı.

DEMOKRATİK YÖNETİM

Dediğimiz gibi, yeryüzündeki krallıklardan, imparatorluklardan, monarşik ve meşruti yönetimlerden daha demokratik bir yönetim biçimine, daha çağdaş bir yönetim biçimine geçiş adımı olarak Cumhuriyet ilânı önemli bir adımdı. O günün gereksinmelerini karşılamak bakımından da başta yeterli sayılabilirdi.

İşte Cumhuriyet İlân edildi de ne oldu sorusuna verilebilecek yanıtlardan biri budur.

Ama, bilmek gerekir ki, Cumhuriyetin de türleri vardır.

Gerçekte tek başına Cumhuriyet bir çerçevedir. İçini doldurmak gerekir. Cumhuriyet'in içini dolduracak şey ise demokrasidir.

Türkiye, Cumhuriyet çerçevesinin içini doldurma yolunda adımlarını oldukça güç ve geç atmıştır. Bu atış ancak yeni bir Dünya savaşından sonra ya ni, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra olmuştur.

TEK PARTİ - TEK ŞEF DÖNEMİ

Genel çizgileriyle yeryüzünde krallıklar, prensliklerin, imparatorlukların dönemi Birinci Dünya Savaşından sonra kapandığı gibi, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra da yeryüzünde geniş çizgileriyle "TEK PARTİ-TEK ŞEF" dönemi kapanmaya başlamıştır.

Birinci Dünya Savaşı sonrasında imparatorluktan Cumhuriyet'e geçen ama Nazi Partisi ve Hitler'in egemenliğiyle bir dikta yönetimine giren Almanya meşruti bir krallık biçiminde yönetilir gibi gözükmesine karşın, faşist partisi ve Mussolini'nin diktası altında bulunan İtalya, "Güneş'in Oğlu" diye adlandırılan Japon İmparatoru Hirohito'nun ve Japon emperyalizminin temsilcisi partinin diktası altındaki Japonya, İkinci Dünya Savaşı'nın yenilikleri olarak dikta dönemlerini de geri bırakarak daha demokratik içerikli yönetimlere kaydılar.Burjuva demokrasinin kurallarına uydular.

İşte o hava içindedir ki, Türkiye'de de, gene çağ'a uymak zorunluluğundan çok partili demokrasiye geçildi. Tek Parti-Şef Dönemi, kapandı ve ülkemizde, burjuva demokrasisinin en ilkel şekli olan iki partili Filipin tipi demokrasi denemesi gündeme getirildi.

Aslında bu da bir adımda, ama yarım bir adım.

Nitekim, bu adımın yarımlığı, yetersizliği, 27 Mayıs 1960 devriminde ortaya çıktı. İki partili demokrasiden çok partili demokrasiye doğru yönlenildi. Meclislere, eskiden olduğu gibi iki değil, yedi sekiz partinin temsilcileri girmeye başladı, koalisyonlar dönemi geldi.

BURJUVA DEMOKRASİSİ

Bugün görülmektedir ki, çok partili demokrasi denenmesine karşın, günümüz demokratik Cumhuriyet yönetiminde bile, Batı Dünyası'nın burjuva demokrasilerinin gerekleri tam olarak yerine getirilmemektedir. Çok partililik gerçekte, parti çokluğundan başka bir anlama gelmemektedir. Oluşturulan MC İktidarı, birbirinden ayrı gibi gösterilen sağ partilerin pekâlâ birbirlerinin benzeri olduklarının şaşmaz kanıtıdır. Ülkede hâlâ sınıflara dayanan partiler kurulmaması, kurulsa bile gelişememesi, partilerin saflarının açık olarak belirlenememesi kitle partilerin egemenliklerini sürdürmesi, günümüz Cumhuriyetinde demokrasinin eksikliğinin belirtileridir.

Çağdaş örnekler diye önümüze konulan Batı'nın burjuva demokrasilerinde, çok partili yaşam ülkemizdeki gibi değildir. Saldırgan ve ihtilâlci metotlarla çalışmamak şartıyla bu demokrasilerde en sağdan en sola, faşistinden komünistine, kralcısından dincisine tüm görüşleri dile getiren partiler vardır ve seçim sandığında serbestçe yarışırlar.

Bizde ise Cumhuriyet çerçevesi içindeki demokrasi daha bu olğunluğa getirilememiştir. Salt solda değil sağ da da çeşitli görüşler ağır yasaklar altında tutulmaktadır.

Cumhuriyetimizin kuruluşunun elli dördüncü yılında Devlet yönetimi bir ölçüde demokratikleşmiştir ama, bu demokrasiye eksiksiz ve tam bir demokrasi demek olanağı yoktur. Örnek alınan Burjuva demokrasileri bile demokrasi olarak ve Cumhuriyet yönetimi biçimi olarak bizden çok ilerlerdedirler.

Bu durum sonsuza kadar böyle sürer mi?

GELİŞME DURDURULAMAZ

Hiç sanmıyoruz. Dünya sürekli dönüp durmadığı gibi, toplumlar ve sosyal gelişmeler de durdurulamaz. Eninde sonunda Türkiye'de de demokrasi tastamam ve eksiksiz uygulanacaktır. Görünen odur ki, Türk halkı çoktan bu düzeydedir ama, yöneticiler ve egemen sınıflarla güçler, çağdışılıklarından henüz kurtulamamışlardır. Engeller bunlardan gelmektedr. Ama bu işin bu gidişin, sonsuza dek süreceğini sanmak, karamsarlığa kapılmak yanlıştır.

Cumhuriyetimizin Elli Dördüncü Yılında bu inanış içinde geleceğe umutla, güvenle bakmak gerekir.

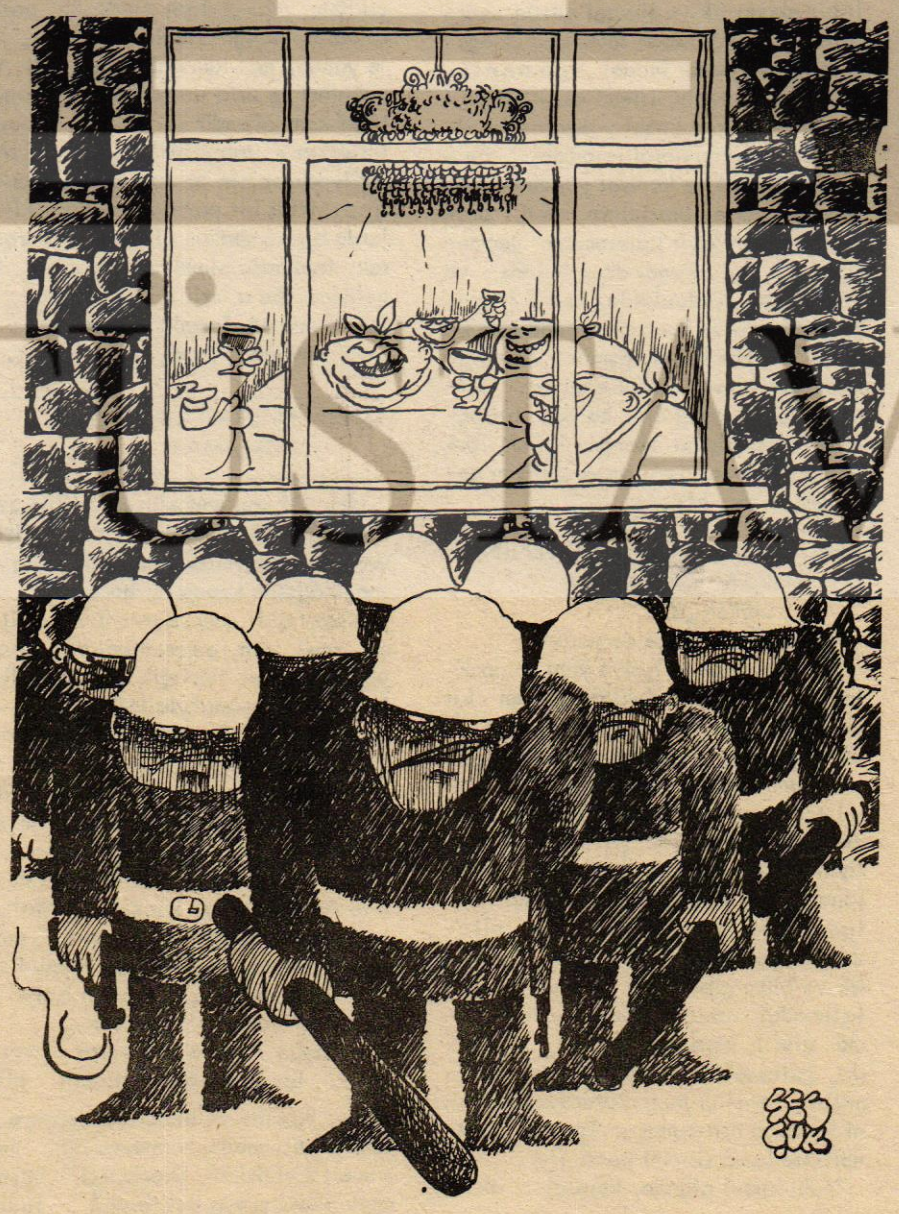

sosyal gelişimle işçi topun ağzında

prof. bahri savcı

ÇAĞIMIZ Türkiye'si, yapısal bir değişim göstermektedir. Osmanlı'nın kırsal konumundan, köy konumundan dışarı çıkmaktadır. Tekel bir tarımsal üretim örneği olmaktan ayrılmak istemektedir.

İkinci yarısının sonlarındayız bu yüz yılın. Bu çağda, böyle bir konum, gelişmezlik işaretidir. Çağımızın doğal koşulları ile toplumlar hakkındaki ülkücü görüşler, hemen her yerde, insanlık toplumlarını sanayileşmeye bu yolla kentleştirmeye doğru itmektedir. Türkiye bunların başında gelmektedir. Kendisini sanayi toplumu olmağa zorlayan doğal etmenler bakımından zengindir. Bunların başında nüfus dinamiği gelir. Nüfus artışı, bir açıdan, hiçte memnun bir gelişim gibi gözükmez. Fakat bir başka açıdan artan nüfus, gelişmenin çağcıllaşmanın en büyük iç ve doğal dinamiğidir. İyi ve planlı bir üretim ve istihdam politikası bulunabilirse, artan nüfus sanayileşme ve kentleşmenin temeldeki gücünü teşkil eder. Toplum pek ilkel maddi koşullar içinde değilse, pek fanatik bir eskil kültürünün pençesinde değilse, artan nüfus, dişiyle tırnağıyla didinerek, "yapan olur, yapıcı olur üretir". Kendi kendine, yeni iş boyutları bulur yaratır, onların sahibi olur. Ulusal verimi çoğaltır. Ama bu üst düzeyde bir kalkınma olmaz, olamaz tabii... Sağlıklı bir sosyal gelişim teşkil etmez, edemez tabii. Çağcıl bir kültür değişmesini getirmez, getiremez tabii...

Ama günün birinde, gene artan bu nüfus, üst düzeyde bir kalkınma sorununu da algılar (idrak eder). Sağlıklı bir sosyal gelişim gereksinmesini de duyar. Çağcıl bir kültüre ulaşma gereğini de kavrar. Bir tek sözcükle söylemek gerekirse, bir ekonomik kültürel yücelmeyle yapısal bir değişmeye uğramanın erdemlerini anlar ve onun içine toplumca girmenin kapılarını zorlar. Çünkü artan bu nüfus, bu artışıyla, üretime yeni boyutlar gelmesine neden olmuştur. Ekonomik yaşamı, durağan ve eskil durumundan taşırmıştır. Teknolojinin yardımıyla üretim sürecini, ekonomik yaşam örgüsünü başkalaştırmıştır. Üretimin, ekonominin, kazanılan yeni boyutlar sayesinde başkalaşması da toplumu, bir geçişten öbürüne aktararak, değiştirir ve yüceltir. İşte bu değişme yücelmelerin toplamı, o toplumun "Sosyal gelişimini" verir. Türkiye'de olanı da budur.

ÜLKEMİZDEKİ SOSYAL GELİŞİM OLGUSU HOVARDACA HARCANMAZSA

TÜRKİYE'deki "Sosyal Gelişim" olgusunun doğal koşulları hovardaca harcanmazsa, bunlar bir kalkınmanın olanaklarını teşkil edebilir. Nüfus oyulumu (hacmi) ve yoğunluğu da bu kalkınmanın alt düzeyini teşkil edebilir. Teknolojinin verileriyle yönetimin "halkçı-toplumcu" bir espriye ve örgüye kavuşması birleşirse, bu alt dinamik, Türkiye füzesini üst düzeyde bir yörüngeye oturtabilir. Sosyal değişmeyi, gerçek bir sosyal gelişim niteliğine ve düzeyine kavuşturur.

Gel gör ki, madenlerimizi, sigortacılığımızı, dış ticaretimizi atölye ve imalat sanayimizi, dağıtım sürecimizi, tarımsal makinalaşmamızı, kendi denetimi altında tutan bir yabancı yerli sermaye tekeli onun toprak oligarşisiyle bir ittifakı var ki, bu ittifak, böyle bir sosyal gelişmeyi istemiyor. Onun halkçı-toplumcu bir espriye ve örgüye kavuşmasını iyi karşılamıyor. Türkiye'deki nüfus dinamiğinin, giderek bir ekonomik güç ve hemen arkasından bir siyasal güç oluşturmasını ve iktidarın onun eline geçmesini istemiyor. Kendi yerli ve egemenliğini-kendi tekel egemenliğini- kendi toprak egemenliğini sürdürmek istiyor.

Birtek tümce(cümle) ile söylemek gerekirse, teşkil ettiği oligarşinin "aslan payı" düzenini korumak istiyor. İşçiye-köylüye-ilerici ortasınıflara dayalı bir ekonomik ve siyasal gücün yerleşecek, kendi kendi sömürücülük egemenliğine -kendi feodal egemenliğine son vermesini istemiyor. Türkiye'nin Osmanlı'nın kırsal yaşamındaki ilkel köy konumu koşullarından, çıkmasını, kırsal ve kentsel yaşamda modern araçlarla, üreticinin kendi üretimini yaparak bir kalkınmaya geçmesini istemiyor. Kendi denetiminde ve kendi istediği alanlarda, kendi istediği ölçülerde ve her zaman kendisine bağımlı kalacak bir ekonomik hareketlenmeden ötesini kabul etmiyor. Artan nüfus dinamiğinin, halkçı bilinçle düzenlenmiş bir ekonomi içinde, Türkiye'ye yapısal değişim ve gelişim getirmesine razı olmuyor.

YERLİ VE YABANCI SERMAYENİN GERÇEK OLMAYAN GEREKÇESİ

TEMEL gerekçe de şudur:

"Türkiye'de işçiye yeni olanaklar ve gönençler (refahlar) getiren bir yeni çağ gelmiştir. İş artmıştır. Her iş alanında ücretler artmıştır. Besin-giyim-barınım olanakları artmıştır. İş koşulları ve yerleri düzenlenmiş ve düzeltilmiştir. Gelecek güvenceleri geliştirilmiştir. Bir başka deyimle çalışana iş, işe ücret çalışma koşulları, çalışma süresi, bakım ve barınım, elinde olmayan nedenlerle ya da yaşlılık ve ölüm gibi doğal nedenlerle çalışılmadığı vakitte güvence altında olma gibi iş yaşamını çeviren öğelerde, gelişmelere iyi düzeylere varılmıştır. Tarım ürünleri korunmuştur. Fenni yollarla arttırılmıştır. Tarımda esnaflıkta kred sistemi konmuştur.

Yani kırsal alanda, kentsel alanda, atelye alanında, sanayi alanında var olan şimdiki düzen, bütün bu alanlarda çalışanlara daha çok maddi nesneler sağlam olmuştur. Onlara daha bol tüketme-harcama-dinlenme-eğlenme olanakları getirmiştir. Kendilerinin ve kendilerine bağlı aile bireylerinin geleceklerine ait güvenceler vermiştir.

Böylece tarımda-sanayide- esnaflıkta-büroda çalışanların yeni gereksinmeler ileri sürmelerine gerek kalmamıştır. Kendilerine, ülke düzeyinde bir şeyler sağlamış olan bu düzeni değiştirme gereksinmesi kalmamıştır.

SERMAYENİN BU GEREKÇESİ YANLIŞ VE SAÇMADIR

U gerekçenin ve onun beslediği temel görüşün yanlışlığı- saçmalığı ortadadır. Bunu birkaç kez belirtmiştik.

Evet yanlıştır, saçmadır. Çünkü,

Hem Dünya'da, hem Türkiye'de üretimde bir fazlalık olabilir. Olmuştur ama, bundan, tarımda, sanayide, esnaflıkta, büroda, kamu görevlerinde çalışanların yararlanması gerçekleşmemiştir. Gerçekleşmezde..Çünkü var olan düzen, üretimin bütün fazlalarını adı geçen ittifakın buyruğuna veren bir düzendir. Ondan çalışanlara yansıyan pek küçük bir bölümdür. Sömürü düzeni, daha fazlasını vermeye razı olmaz, olamaz...

Ayrıca bugün söz konusu olan insancıl ve us'çu düşün ekonomik ve siyasal karara çalışanların katkısını zorunlu kılar. Bu da onların işin bir basit aleti olmaktan çıkıp, işlerinin efendisi olmasını gerektirir. Bunu sağlar. Çağcıl sanayinin getirdiği iş bunalımlarından, yabancılaşmalardan böylece kurtulma mümkün olur.

Ama gerçeğin böyle olmasına karşın, adı geçen ittifak yukarda örgütlediğimiz gerekçeye çalışanları inandırabilmek için, bir yandan yüksek kazançlı serbest meslekleri, herkese açıklamış gibi gösterir. Herkesin aralara varabileceği izlenimini yarattı. Öte yandan da, tüm çalışanları (alt tabakaları ve orta sınıflarıyla) "bundan ötesi komünizmdir ve şimdiki olanaklarınızın toptan yitirilmesidir. Maneviyatlarınızın imhasıdır" diye korkutur. Müthiş bir propagandayla, kitlelerde bir komünizm allerjisi yaratarak, toplumda olmakta olan sosyal bir gelişimi, bu allerji içinde boğmak ister. Onun en dinamik gücü olan işçiyi, havaya uçurmayı tezgahlıyor.

MC'NİN ISRARLA MECLİSLERİ ZORLAMASI

İŞTE son günlerin güncellikkazanan iki olgusu, sosyal gelişimi ve onun yaratıcılarından olan işçiyi, topun ağzına koyan bir hareketin iki yüzünü teşkil eder. İşverenlerin, ileri alt etmek için, bu sendikalara karşı yayınladıkları "Birleşik Hareket İlkeleri Deklerasyonu"yla Hükümetin ısrarla Meclisleri zorladığı DGM yasası.

Önce hemen bildirelim ki, bu iki olgu finans kapitalin güttüğü aynı değişmez amacı gerçekleştirmenin iki yüzünden ibaretti. Adı geçen amaç, 12 Mart'tan beri suyun üstüne çıkarılmıştır. 1961 Anayasasıyla, kendi oluğunda hızla akmağa başlamış olan sosyal gelişimi tıkamak, onun bilinçli öncüsü rolünü oynamaya başlamış olan işçiyi de kendi yolu üzerinde tıkamak...

Bugün Türkiye'de siyasal konan olgusu, bir "anti-sol" ittifakın elindedir. Bu anti sol bir ulusal koşula bağlanmadan yabancı sermayecidir. Sermaye tekelcisidir. Ekonomiyi büyütmede kalkınmada belirleyici faaliyetleri özel girişime bırakmacıdır. Toprak Reformuna karşıcıdır. Feodal ve gelenekçidir. Orta sınıfları birbirinden ayrı dilimlere bölücüdür. Onları kapitalistleşmeğe uygun bir tavır içine iticidir. Toplumu kapitalistleşme içinde tutucudur. Böylece iktisadi düzeyiyle ideolojik inançlarıyla tutucudur. Buna göre, madenler, bankalar, sigortalar, dış ticaret, dağıtım, ulaşım, sanayi toprak bir tekelci özelin elinde olmalıdır. Onun buyruğunda, denetiminde, yönetiminde olmalıdır. Emekçi lehine bir bölüşüme gerek yoktur.

İşte bu anti-sol şimdi toplum içinde toplumun kapitalistleştirilmesi onun sömürü kaynağı kılınması, onun yabancılaşmaların nedeni olması sürecine karşı gelen eğilimler, akımlar, örgütler, ideolojiler meydana çıkınca, hemen saldırıya geçmiştir.

Bugünün sosyal gelişim yanlıları, onların öncü ve motor gücü olan işçiler ise, kimlerdir ve ne isterler?.. İnsanı, işine, kendisine, ailesine, toplumuna yabancılaştıran öğelerin antlanmasını isteyenlerdir. Sömürünün giderilmesini, eşitsizliğin giderilmesini isteyenlerdir. Kapitalistleşmenin önünde yitirilmeğe başlanmış olan insan kişiliğinin bütünlüğünü kazanmasını isteyenlerdir. Yani adı geçen anti-sol'un hedef tahtasıdır. Hemen sindirilmelidirler.

12 Martlarda ardında uyandırılmış bulunan bir alerjiyle orduyu kullanarak, sosyal gelişimi durdurmak işçiyi sindirmek, solu arıtmak deneyimine girişilmişti. Türkiye'nin koşulları ordunun uyanık ihtiyatı sayesinde Türkiye askersel cunta rejimlerine düşmekten kurtuldu. Ama, bu arada adı geçen ittifak, ülkede askersel bir rejim doğmuş izlenimini pompalayarak, 1961'in sosyal gelişim niteliklerine barajlar kurmasını başardı.

DGM ANAYASA'NIN KURUCU İDARESİNE AYKIRIDIR

DEVLET Güvenlik Mahkemeleri, böylece parlementerizmin bir ürkmüşlük psikozuna düşmesinden yararlanılarak kurulmuş oldu.

Şimdi, bu kurumun "Anayasa'nın kurucu iradesine" aykırılığı saptanmıştır. 12 Mart'tan bu yana geçen olaylar, hele 1973 seçimleri bu kurumun, Parlamento'da belirecek olan "Anayasa'nın Kurucu İdaresi"nin bir hukuk deyimiyle söyleyelim bir "ikrak" ile sağlığını yitirmesi sonucu doğduğunu göstermiştir.

Şimdilik bu kurum bir Anayasa kurumudur, yeniden kurulabilir, işletilebilir de...

Ama, onun bu kurucu iradeye tersliği, dolayısiyle Türk Demokratik ve sosyal gelişim yoğunlaşmasına aykırılığı hep söz konusu edilecektir. Sosyal gelişim, işçi hareketleri, askersel bir cuntayla durdurulamamıştır. Şimdi de yarı sivil, yarı asker, fakat Anayasal ilkeler dışılığı olan kurumlarla durdurulmak isteniyor. Bu durum elbette eleştirilecektir. Gelecek seçimlerin alt tabanı, Anayasa'nın kurucu iradesine sığmayan tasarrufları cesaretle sindirilemiyecektir.

İşverenler örgütünün iş yaşamına meydan okuyan deklarasyonuna gelince:

Tüm çalışanlar örgütleri, bunun işçiyi ve dolayısiyle sosyal gelişimi topun ağzına koyan bir oyun olduğunu şimdiden anlamıştır.

Bu deklerasyona, bilimsel yanıtlar verilmek gerekir. Ama, son yanıtı gelecek seçimlerin alt tabanı, seçimlerde verecektir. Eğer MC türlü terör ve baskılarla buna engel olamazsa

BİR İŞÇİNİN DİRENME GÜNLÜĞÜNDEN

DİYARBAKIR GEREDE

mahmut makal

EVET, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'da bağlı Maden-İş'e üye olan işçi sayısı, karşımızdaki sarı sendikada binbir vaadle ve adeta zorla tutulan işçi sayısından fazlaydı. Fazlaydı ama MC İktidarına yaranmak için, "devrimci" sözcüğünü bir kalkan gibi kullanan, korktukları ve erişemedikleri bu kavramı kendi çıkarlarına tersinden alet eden sarı sendikacılar, Hükümet üyelerine çektikleri telgraflarla demek istiyorlardı ki: "Biz devrimci değiliz. İşçinin de devrimci olmasını istemeyiz. Ama bazı işçiler devrimci sendikaya geçiyorlar ve bizim çıkarlarımızı baltalıyorlar. Siz de devrimciliğe karşı olduğunuza göre, lütfen yetkinizi ve baskı gücünüzü kullanın da işçiler bizde kalsın. Onları her yönden iktidarınızın çıkarı doğrultusunda yönlendirir, size çok yararlı oluruz."

Ali Faik Cihan'ın dediği gibi, acı ama gerçek: Karşı devrimci bir iktidarla işbirliği yapıyordu sarı sendikacılar. Asıl baskı bize yapılıyordu sendika değiştirmememiz için. İşten atmak için tehdit ediyorlardı. Fabrikanın yüze gelen işçileri direnişe geçtiğinden işler yüzüstü kalmıştı. İşe dönmemiz de isteniyordu bir yandan. Beş maddelik protokol önerisini bunun için yaptık.

Şuydu koşullarımız:

-Direnişteki işçiler işe döndüklerinde, haklarında herhangi bir kovuşturma ve işlem yapılmayacak.

-Direnişte geçen günlerin ücreti tam olarak ödenecek.

-Toplu sözleşme yapılıncaya dek işçilerin saat ücretlerine 3.25 kuruş zam yapılacak.

-Eşit işe eşit ücret ödenecek.

-Maden-İş üyesi olduğu için iş akdi feshedilen mühendis hemen işe alınacak...

Her türlü yetkiye sahip olduğunu söyleyen ve bizimle pazarlığa oturan işveren vekili genel müdür yardımcısı, bu maddeleri görünce, yetkisi olmadığını, gidip Ankara'dan yetki alıp geleceğini söyledi. O gider gitmez, işveren genel merkezinden gazetelere bir demeç patlatıldı: "Müteaddid defalar kendileriyle görüşmek istediğimiz halde (işçilerle) bizimle görüşmek istemiyorlar..."

Bu demeçleri üzerine kendilerine acele telefon açıldı. Bu demeci vermediklerini söylediler. Üstümüzde kurmak istedikleri baskıya karşı "işçiyiz-güçlüyüz" diyerek direnişimizi sürdürdük.

Mühendis olan arkadaşlarımız, beş-altı bin liraya çalışıyorlardı. Sendika üyeliği konusunda kendilerine baskı yapılmasa, bu ücretten pek yakındıkları da yoktu. Ama işveren kendine yakın olan kimseleri onbirbin beşyüz lira aylıkla işe almaya ve de direnişi kırma girişimine başladı. Bu tutumsa, zaten olmayan huzursuzluğun üstüne tüy diker gibi bir şey oldu. Merkezden bu atamalar yapılıp geldiğinde, müdüre bunların ücretleri yüksek bu anlaşmazlık nedeni olur, dedim. Aynen şu karşılığı verdi bana: "Tayin emirlerini saklar, kimseye göstermeyiz, olur biter."

Derken, ilimizin A.P. milletvekillerinden birinin buraya gelerek konuyla ilgili bir rapor hazırlayıp hükümete ilettiği öğrenildi. Hükümete verilen bu raporda, direnişteki işçilerin amacının, hem fabrikayı, hem de hükümeti yıkarak iktidarın devrilmesini sağlamak olduğunun belirtildiği... A.P. Milletvekilleriyle daha sonra Ankara'da görüştüğümüzde bize söylendi

İşveren avukatları gece gündüz harıl harıl çalışıyorlardı. Yasal formalitelerin yerini bulması ve işçilerin tazminatsız sokağa atılabilmeleri için tebligat yapılacaktı. Bunun için de işçilerin adreslerini saptamak gerekiyordu. Bazı işçiler eski girişli oldukları için dosyalarında adresleri yoktu. Avukatlar ifrit oluyordu bundan dolayı. Personel ve tahakkuk şubesinde çalışanlar da toptan direnişe katıldıklarından, maaş bordlarını yapmak üzere Ankara'dan memur gönderdiler. Gelen memurlar bordları yapamadan Ankara'ya döndüler.

Ağustosun ondördünde İş Mahkemesince yaptırılan incelemede, altmış yedi kişinin yerine sahte imza ile üye fişi düzenlendiği uzmanlarca saptandığından, sarı sendikanın toplu sözleşme yapma yetkisine tedbir kararı kondu. Durum tamamiyle bizim sendikanın, yani Maden-İş'in lehine döndü. Hukuk yollarından hak aramak ve hakkına razı olmak bazı çevrelerin alışkanlığı dışındadır. Dahası, ortalığı karıştırarak bulanık suda balık avlamak da onların sanatları içine girer. Bundan olacak, ondokuz ağustos gecesi fabrikanın flotasyon ünitesinin otomatik kantarına hükmeden panoya dinamit atıldığı duyuldu. Bu olayı direnişçilere maletmek istediler. Bunedenle onyedi arkadaşımız tutuklandı. Aslında bomba olayı bir bahaneydi tutuklama işinde. Bunu sağlamak için girişilmiş ve fabrika feda edilmişti. Bazılarına böyle bir gözdağı verirsek, geriye kalanlar direnişi bırakır, diye düşünüyorlardı sanırım. Ama bu oyun da sökmedi. Gazetelere verdikleri demeçlerle, dinamitlemede meydana gelen zararın yarım milyon liraolduğu ileri sürülüyordu. Gerçekte yse bu hasarı ellibin liraya düzelttiklerini biliyorduk. Savcının istemiyle tutuklanan arkadaşların durumuysa Bağdat'a varmadan yanlıştan doğruya dönüşmüş ve bir gün sonra serbest bırakılmışlardı.

Bu olaydan birkaç gün sonra fabrika müdürü ile karşılaştığımızda, direniş yerine yazılmış olan "Sabotajın ebesi Müdür Hantur'dur", -"Burası bir çiftlik değildir.", "Adaletin tecellisini istiyoruz", " Diyarbakır-Gerede, Hakkımız nerede?" v.s. gibi sözlerden kendisini en çok birinci ve ikinci cümlelerin üzdüğünü belirtti. "Ben mi attım bombayı?" dedi. "Belki siz attınız, siz atmamış olsanız bile sizin bildiğiniz birileri atmıştır?.." dedim. Bu konuda başkacabir şey diyemeyeceğini söyledi bana.

İki gün sonra, direnişteki arkadaşların güvenlik kuvvetlerince dışarıya atılması emredildi. Güvenlik kuvvetlerine karşı olumsuz bir davranış göstermedik. Ama çelik yelek giyip tomsonları omuzlamaları tuhafımıza gitti. Daha sonra öğrendiğime göre, zabıta kuvvetleriyle toplum polislerine, işçilere ateş açmaları için emir verilmiş. Hem de, karşı gelinmese bile, denilerek. Bir faşist yönetim örneği miydi bu? Her zaman milliyetçilikten söz açan fabrika müdürüne bir gün yeri geldi de şöyle dedim! "Siz hep milliyetçilikten bahsedersiniz. Ama milliyetçiliğin lafla olmadığını çok iyi bilmeniz gerekir. Siz milliyetçi olsanız bu fabrikanın bunca zaman kapalı kalmasına herhalde gönlünüz razı olmazdı." Şaşkın şaşkın bakıyordu bana. Çünkü biz, direnişteyken geçen günlerde bile, acaba nasıl yaparsak fabrika daha çok üretim sağlar düşüncesindeydik...

Zabıtanın telörgü dışına çıkardığı işçi arkadaşlarıma, fabrikayı sağlam ve çalışır biçimde teslim ettiğimize ilişkin bir tutanak düzenlenmesi gerektiğini söyledim. Onlar da aynı kanıda birleştiklerinden, yüzbaşıya, böyle bir tutanak düzenlemek istediklerini söylediler. Arkadaşlar bututanağı imzaladığı halde fabrika müdürü imzalamaktan kaçındı. Eski deyimle imtina etti... O zaman yüzbaşı fabrika müdüründen, tutanağı teslim aldığına ilişkin bir imza istedi.. Bunu da yapmayan Müdür, fabrika sorumlularından birine telefon ederek, bu durumda kaç elemana ihtiyacı olduğunu sordu. Karşıdan, "en az onbeş Maden-İş üyesi kalırsa fabrika faal durumda kalabilir. Onlar olmadan yürümez" cevabını aldı. Bu sırada yüzbaşının fabrika müdürüne: "Bu durumda bu işçiler isteseler sizinfabrikanızdan daha güzel bir fabrika yapabilirler." dediği duyuldu.

Müdür aynen şu karşılığı vermiştir:

"Bunların hepsi bilgili ve kilit adam..."

Ağustosun yirmialtısında merkezimize yeni bir genel müdür atandı. MC'nin adamı olduğu kuşkusuzdu ya, komandoların adamı olup olmadığını düşündük. Yanılmamıştık. Derken, yerimiz doldurulmaya başlandı. Getirilenlerden bilgi ve yetenek istenmediği açıkça belliydi. Sadece Genel müdürün tuttuğu partiye kayıtlı olmaları yetiyordu işe girmek için. İş yapsınlar diye alınmadıkları o kadar belliydi ki, personel işlerine bakmak için alınan bir lise mezunu, yıllardır çalışanların maaşına denk maaşla atanıyordu. Yetkisi fabrika müdüründen fazlaydı. Ama kıdem tazminatı hesabı dahil yapması gereken işlerin hiç birisinden haberi yoktu... Fabrika için aldıkları teknik elemanların da iş için alınmadıkları, hiçbir şeydeanlamadıklarından belliydi. Zavallı memlekedin yakası boyuna yırtılıyor ve yırtanların elinde kalıyordu. Bakalım nereye kadar gidecekti?

SENDİKALAŞMA ÖZGÜRLÜĞÜ

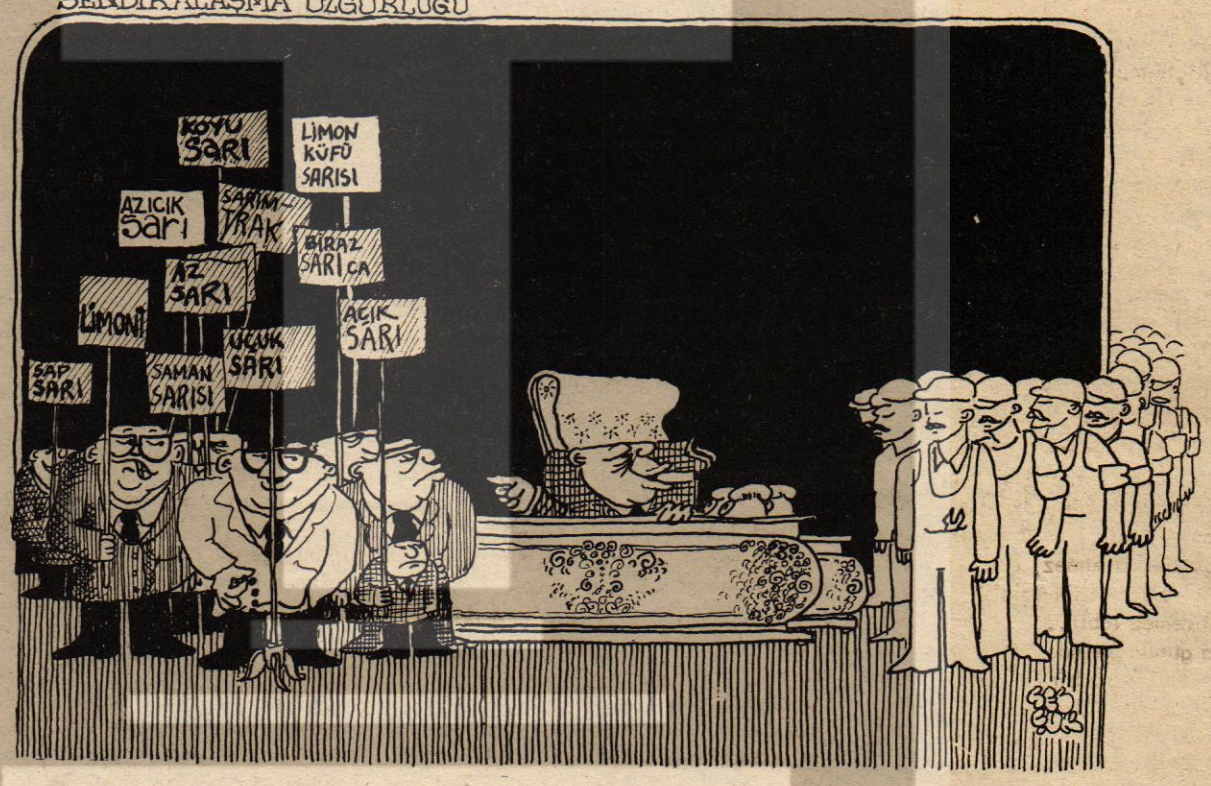

daha güçlü dayanışma ve

ŞANLI 16 Eylül direnişi veren DİSK'in tabandaki temsilcileri İstanbul spor ve sergi sarayını doldurmuş sermaye sınıfına karşı tek vücut olmuşlardı.

Granit gibi sağlam ve güçlü idiler. Bu güçe yeni bir güç olan GENEL-İŞ ilk kez katılmıştı. Güçlü GENEL-İŞ-li Temsilcileri 3 bin DİSK Temsilcisi ile tek yürek tek yumruk olmuştu..

Salon "YAŞASIN DİSK" "YAŞASIN İŞÇİ SINIFI" diye inliyordu.

DİSK Genel Yürütme Kurulu salona girdiğinde tüm temsilciler ayakta yöneticilerine olan güvenini belirtiyordu... Sermayenin tüm ahlaksızlıklarına karşın...

DİSK Genel Yönetim kurulu

ÜÇ bin yiğit DISK temsilcisi tek bir yürek, tek bir ses'. "YAŞASIN DİSK", "FAŞİZME GEÇİT YOK". diyordu. Sağ'ın tüm saldırılarına karşı direnmiş, kavga vermiş, şanlı 16 Eylül'ün yaratıcılarına karşı konuşan Genel Başkan şunları söylüyordu:

"Büyük sermaye güçleri, MC topluluğu, Türk-İş yönetimi ve gerici Sağ basın, demokrasi mücadelemize ve bu mücadelenin başını çeken işçi sınıfımıza DİSK'e karşı savaş açtı. Özgürlük ve ilerleme düşmanı bu gerici güçlerin saldırılarına karşı DİSK'i koruyan ve yücelten işçi sınıfımızın yiğit temsilcileri, temsilci arkadaşlarım hepinizi DİSK adına saygıyla ve coşkuyla selamlarım.

"DİSK'ten yükselen ses, tabanın sesidir. DİSK'i güçlendiren ilkelerin başında tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesi gelir. 9 Temmuz 'da MC'nin yasalaştırmak istediği Devlet Güvenlik Mahkemeleri Tasarısı karşısında DİSK'in tavrını belirlemek için bir araya gelmiştik. Bu toplantıda tabanın görüşü dile geldi. Temsilcileri aracılığıyla, DİSK tabanı, işçi sınıfının DGM'lerin kurulmasına olanak tanımayacağını bildirdi. DİSK yönetimi de aynı görüşteydi. Böylece DİSK tabanıyla yönetiminin ortak tavrı DİSK Genel Yönetim Kurulu'yla Başkanlar Konseyi'nin 16 Eylül tarihli ortak toplantısında karar altına alındı.

DGM'leri sıkıyönetimsiz sıkıyönetim olarak ilân ettik.

DGM'leri MC'nin büyük sermayenin ve tüm özgürlük düşmanı güçlerin güvenlik mahkemeleri olarak ilân ettik.

Biz, DGM'lere karşı olmakla yetinemezdik. Çünkü DGM'ler batmakta olan sermaye sözcüsü MC'nin can simitiydi. MC, DGM'leri çıkarmaya kalkışmakla artık, emekçi halkımız ve demokrasi yararına tek bir adım atmayacağını ilân etmiş oldu. Bu nedenle DGM'lere karşı mücadelenin MC'ye karşı mücadeleden ayrılmayacağını söyledik. DİSK, 16 Eylül'de MC demokratik ve Anayasal yoldan düşürülüp, ilerici ve halktan yana bir iktidar işbaşına gelene dek "GENEL YAS" ilân etti.

Fakat, biz sadece görüş belirtmekle kalmadık. Aktif tavır içine girdik. Çünkü DGM'lerle faşizme geçit arayan tekelci sermaye ve sözcüsü MC'ye karşı lâfla, parlak sloganlarla başarıya ulaşılamayacağını biliyorduk. Bir yandan mücadeleci tavır içine girdik. Aynı anda da tarihsel sorumluluğumuzu kullanarak örgütümüzü yani DİSK'i büyük burjuvazinin saldırılarından koruduk. DİSK dimdik ayakta kaldı. Kimse, hiç bir karşı güç onu kılına dokunamadı ve dokunamayacaktır. Çünkü DİSK'i savunan eller, bilinçli ve disiplinli devrimci işçilerin yaratıcı elleridir.

Yine aynı tarihten itibaren DİSK'in tabanın söz ve karar sahisi olma ilkesi içinde serbest kalan işçi kitleleri Anayasal ve demokratik haklarını kullandılar.

İşçi sınıfımız, devrimci geleneğine sahip çıktı. En güçlü ve en etkili bu şekilde DGM'ye hayır dedi. Bu şanlı tarihsel mücadele bir takım partilerde toplanmış büyük sermayenin siyasal sözcülerini, MC'yi geriletti. MC, Meclisleri işgal edercesine iki kez olağanüstü toplantıya çağırmasına karşın, DGM tasarısını yasalaştıramadı.

İşçi sınıfımızın başını çektiği mücadele Türkiye'de ilk kez gerici sermaye sözcüsü bir iktidarın istediği bir yasayı çıkarmasını engelledi.

MC, DGM ne olursa olsun çıkacaktır dedi.

İşçi sınıfımız ise DGM'nin çıkmasına olanak tanımayacağız dedi. Sonuç ortadadır. Bu tarihsel zafer, herşeyden önce, tüm ilerici güçlerin olduğu gibi, işçi sınıfımızın da önünde yürüyen DİSK'li işçilere aittir.

DGM'ye ve MC'ye karşı mücadelede kazanılan bu büyük zafer DİSK tabanıyla yönetimi arasındaki bütünlüğün bir kanıtıdır.

İşçi sınıfımızın başını çektiği savaşın Parlamento içinde ve dışındaki tüm ilerici, demokratik örgütleri etkiledi. Onların daha kararlı tavırlar almasını sağladı. Böylece, bu savaşım, sendikal demokratik ve siyasal tüm ilerici örgütlerin ortak istemler ve ortak bir hedef için güç ve eylem birliği yapabileceğini gösterdi. Yine bu savaşım, Türk-İş içindeki çelişkileri keskinleştirdi. Türk-İş içindeki sendikal muhalefetle yönetim arasındaki artan çelişkiyi iyice açığa vurdu. Böylece sendikal hareketin güç ve örgüt birliği doğrultusunda ileri adımlar atılmasını sağladı. DGM'lere ve MC'ye karşı kazanılan bu şanlı başarı hepimize kutlu olsun.

ARKADAŞLARIM

BÜYÜK burjuvazi geriledi. Fakat, gerilemesini hazmedemiyor. Elbette hazmedemeyecek. Gerileyen büyük burjuvazi iyice saldırganlaştı. İşveren örgütleri, DGM Tasarısı çıkmadığı taktirde kendi önlemlerini kendilerinin alacaklarını söylediler. Böylece DGM'lerin asıl hedefinin işçi sınıfının sendikal ve siyasal savaşımını tasfiye etmek olduğunu itiraf ettiler. İşçi sınıfımıza ve onun biricik sendikal örgütü DİSK'e karşı çok yönlü planlı bir saldırıya geçtiler.

İlk önce, üç bine yakın DİSK üyesi işçi ve sendika temsilcisi özellikle İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun karar ve talimatlarına uyan işverenler tarafından işten atıldılar. Bu arkadaşlarımızın önemli bir çoğunluğu tabanda yönetici olan işçi ve sendika temsilcileriydi. Büyük işverenlerin DGM'lere karşı çıkan, aktif tavır içine giren yüzbinlerce işçiyi atması olanaksızdı. Aksi takdirde, işverenlerin fabrikalarının kapısına kilit vurması gerekirdi.

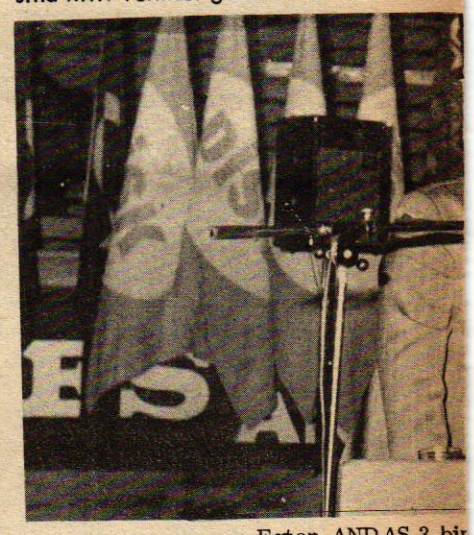

Ertan ANDAŞ 3 bir

İşverenlerin amacı bellidir. Bu amaç sendika temsilcilerini işten atarak DİSK'i işyerlerinden koparmak ve işten atılan işçileri DİSK'e karşı çıkartmak suretiyle DİSK'i parçalamaktır. DİSK'in parçalanması demek leş kargalarının açılan gediklere üşüşmesi yani can çeki-

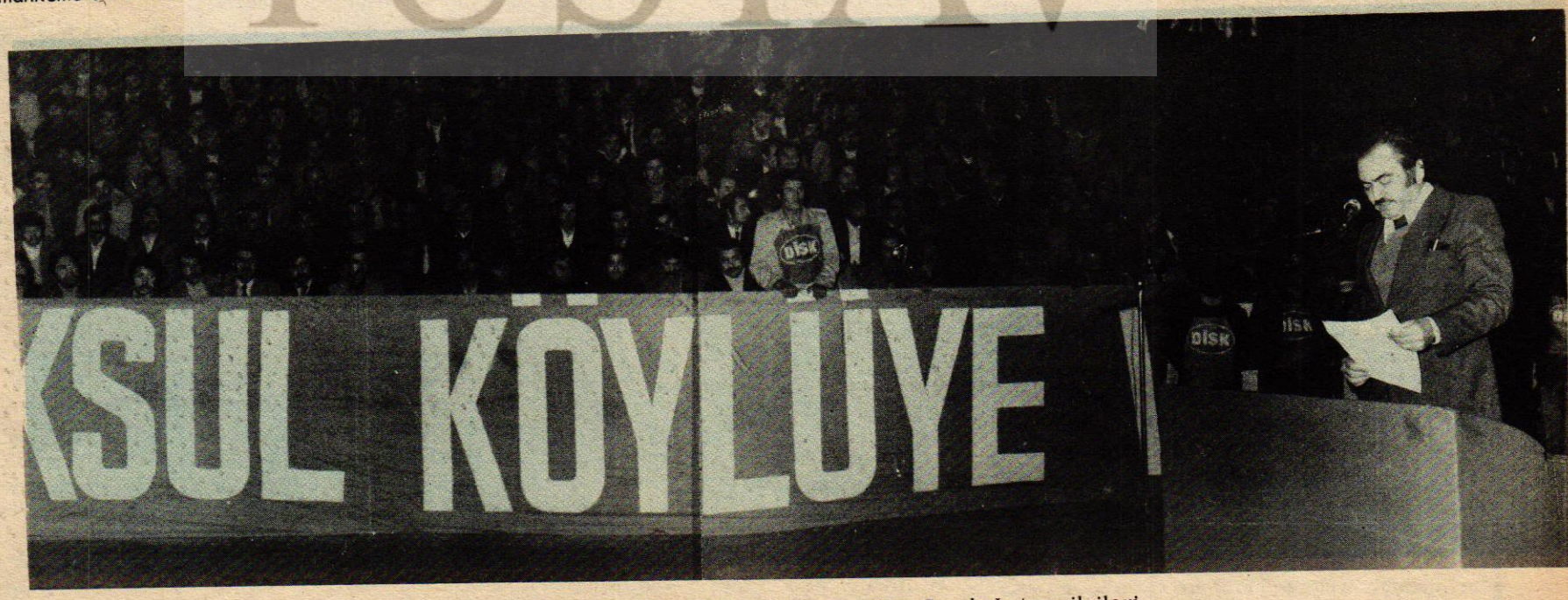

DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER Temsilciler meclisinde konuşurken. Arka kesimde görünen Genel -İş temsilcileri.

● GENEL-İŞ EMEK SAYFA 8

1 KASI

güçbirliği

şen Türk-İş'in soluk alması demektir. DİSK'in parçalanması demek, demokrasi savaşımının en etkin gücünden yoksun olması demektir.

Böyle bir ortamda, DGM'ler rahatlıkla kurulacaktır. Böyle bir ortamda, ücretler kıdem tazminatları, maaşlar kolaylıkla dondurulacaktır. Böyle bir ortamda, sömürü artacaktır.

Böylece büyük sermayenin aşırı sömürü, aşırı kâr ve aşırı baskıya dayalı ekonomik ve siyasal eğemenliği diktatörlüğe dönüşecektir.

Bu işçi ve demokrasi düşmanı oyun sökmedi. DİSK'ten önce, işçi sınıfı DİSK'e sahip çıktı. DİSK, DGM'lere karşı mücadelede işten atılan DİSK üyesi işçi ve sendika temsilcilerinin maddi ve manevi sorumluluğunu güvencesi altına aldı. Bu işçi arkadaşlarımıza, işten atıldıklarının birinci ayı için brüt ücretlerinin net yüzde 40'ını, ikinci ve daha sonraki aylar için net yüzde 50'sini verdi ve vermeye devam edecektir.

Tabanla yönetimin bütünleşmesi büyük sermayenin, işverenlerin ve onlardan medet uman Türk-İş yönetiminin bu oyununu bozdu.

Bu oyun sökmeyince, büyük sermaye iş

yiğit temsilciye seslenıyor...

çi sınıfına, onun sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'e karşı giriştiği planlı saldırının bir başka yönetimini daha süratli bir şekilde sahneye koymaya başladı.

Bundan önceki Genel Temsilciler Meclisi Toplantımızı izleyen haftalarda işverenler bir toplantı yaptılar. Burada işçi sınıfının yükselen mücadelesine karşı kinlerini ortaya döktükten sonra, bu mücadeleyi kırmak amacıyla bir işveren dayanışma fonu kurdular. Dayanışma fonunu 1 milyon liraya çıkarmaya karar verdiler.

Bu fonun somut görevleri şunlardır:

İşverenler, bazı işyerlerinde, işçileri uzun süreli grevlere itecekler. Bu süre içinde, grevci işçilere destek olan sendikayı mali açıdan çökertmeye çalışacaklar. Sendika üyesine yardımda bulunamaz duruma gelince, bu kez işçiyi sendikaya karşı kışkırtmaya çalışacaklar.

Veya, sendika seçmi özgürlüğü için direnen işçilere karşı uzun süreli lokavt ilân edecekler. Oluşturdukları fonla lokavat ilân eden işvereni destekleyecekler. Açlığa mahkum edilen işçiyle mali açıdan zayıflattıkları sendikanın arasını açacaklar.

Büyük sermaye ve onun siyasal sözcüsü MC, faşist komando saldırılarıyla cinayetlerle, lokavtlarla, Türk-İş yönetimiyle ve Maocu, Goşist unsurlarla DİSK'in sendikal sözcülüğünü yaptığı işçi sınıfımızın demokrasi savaşımını durduramadı. DİSK'e karşı yönelen saldırılar, DİSK tabanı tarafından etkisiz hale getirildi. DİSK tabanıyla yönetimi arasındaki bütünlük daha da pekişti. Tarihsel 1 Mayıs gösterisiyle DGM'lere karşı kazanılan şanlı zafer bunun en son kanıtlarıdır.

DİSK'in güçlenmesiyle işçi sınıfımızın bilinçlenmesi, emekçi halkımızın uyanması ve ilerici bir iktidar hedefinin yol alması arasında kesin bir ilişki ve uyum vardır. Büyük sermaye ve MC'yi korkutan alabildiğine saldırganlaştıran neden de budur. DİSK'in güçlenmesi demokrasi güçlerinin eylem birliğinin yakınlaşması sömürü, kâr ve baskı düzenine vurulacak darbedir.

Büyük burjuvazi, bu düzeni darbelerden korumak amacıyla işçi sınıfından koparmak için, faşizmden önce son kozlarını oynuyor.

ARKADAŞLARIM, DOSTLAR...

DÜN toplanan Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi, büyük sermayenin DİSK'i parçalama girişimlerini değerlendirmiş ve DİSK yönetimiyle tabanı arasındaki bütünlüğü, DİSK bütünlüğünü daha da pekiştirmenin en acil görev olduğunu bir kararla kamuoyuna açıklamıştır.

Üretimdeki işçi sınıfımızın en yiğit temsilcilerini toplayan Genel Temsilciler Meclisimizin de bu doğrultuda bir karar alacağına olan inancım sonsuzdur. Bütünlüğümüzü, yani DİSK'i örgüt olarak koruyup güçlendirme kararımız işçi sınıfımızın yolunu aydınlatarak büyük sermayeye, MC'ye ve onların kararlarıyla hareket eden gerici sağ basına indirilen büyük bir darbe olacaktır.

Bütünlüğümüzü güçlendirmek, MC'yi bir kez daha geriletmek ve demokrasinin zaferini yaklaştırmak demektir.

Son saldırılar, işçi sınıfı örgütlerine yine ancak işçi sınıfının sahip çıktığını göstermiştir. İşçi sınıfımızın örgütsel mücadele birliğini ne sermaye güçleri ve gerici sağcı basın, ne de işçi sınıfına ihanet eden Maocu, maceracı goşist akımların bozgunculukları önleyemeyecektir. Diğer ilerici kuruluşları güçlirliğine zorlayalım. Fakat, esas umudumuzun ve güven kaynağımızın işçi sınıfı ve örgütleri olduğunu unutmayalım.

Bugün burada tüm temsilci arkadaşlarının DİSK Dayanışma Fonu'nun kurulup güçlendirilmesi doğrultusunda söz alacaklarına inanıyorum. İşçi sınıfının bilinçli tavrı kendi sendikal örgütünü geliştirmeyi gerektiriyor. Mali açıdan da ha güçlü bir DİSK, korkusuz ve güvenceli bir mücadele demektir.

Daha güçlü bir DİSK, güvenceli bir grev demektir.

Genel Temsilciler Meclisi'nin DİSK Dayanışma Fonu'nu güçlendirme yönünde belirleyeceği tavır yarın toplanacak olan Genel Kurul'a ışık tutacaktır.

İşçi sınıfını sömürüden kurtaracak olan işçi sınıfından başkası olamaz.

YAŞASIN DİSK!

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELAM!

Tümü inançlı ve sınıfının bilinci içinde

Genel Başkan Türkler'in konuşmasından sonra söz tabanın yiğit temsilcilerinde idi.

GENEL-İŞ Sendikası Genel Başkan Vekili Ertan ANDAŞ mücadelemizin yeni boyutlar kazandığını anlatırken daha güçlü bir işbirliği ve dayanışmanın gerekliliğini savundu ve şunları söyledi:

İSK'İN yiğit temsilcileri, kardeşlerim. Bugün mücadelemiz yeni boyutlar kazandı. Türkiye İşçi Sınıfı şanlı tarihine önemli bir sayfa kattı. 16 Eylül şanlı direniş sayfası.

Türkiye İşçi Sınıfının uyanışı onun mücadelesi başta MC olmak üzere tüm gerici ve halk düşmanı ittifaklara korkulu rüyalar gördürüyor. Ancak, şanlı bu direniş, tekelci burjuvasi ve emperyalizmle mücadelede bizlere yeni görevler düşüyor, eksiklerimizi gösteriyor. Bu güçlerin savaşında düşman bütün ahlaksızlığı ile karşı propogandaya geçiyor. İşbirliğimize ve dayanışmamıza saldırıyor. Böylesine önemli günlerde tek sendikal örgütümüz DİSK'e dört elle sarılmak ona yönelecek saldırıları göğüslemek zorundayız. İşçi sınıfımızı bölmek isteyen tekelci sermayenin işbirlikçileri ve onun uşaklarının oyununa gelmeyeceğiz.

Mücadelemizin ortak olduğu kesimlerde bizimle birlikte olanların mücadelesini engellemek için herşey yapılıyor. Bu gün işçiler, işçi sınıfına ters çeşitli sapık akımlar tarafından körükleniyor. Direniş ve eylemlerimizi kırmak ve saptırmak üzere başvurulan karşı propagandayı önlemenin yolu yukardan aşağı temsilciler vasıtasıyla sağlıklı haber alış-verişi disiplinli bir düzenle sağlamakla olur. Tek yayın organına ihtiyaç vardır. Diğer ikinci bir konu herzaman karşı karşıya olduğumuz işçi sınıfından gözüken aslında en az burjuvazi kadar bana düşman gelen ters sapık akımlardan maoculuk, goşistlik konusunda da onların bizimle gözüküp bizim eylemlerimizi saptırabilecekleri konusunda da tam merkezi bir çalışma ile giderebiliriz.

Arkadaşlarım, ülkemizde sınıflar, kamplaşmalar bıçak sırtı gibi kesinleşirken saflarda pekleşmektedir. İşçi sınıfının kararlı, kahırlı ve sabırlı mücadelesini tarihsel olarak götürmesi mümkün olmayan umutlar çöpten şatolar gibi yıkılmaktadır. Fakat ayakta kalabilen sadece işçi sınıfının biliminden yolundan ayrılmayan ona sımsıkı bağlı kalanlardır.

Türkiye İşçi Sınıfının günümüzde kesinleşen sınıf mücadelesi sadece halkın katili MC'ye karşı değildir. Bunun yanında İşçi Sınıfından gözükerek sınıf mücadelesini saptırmaya çalışan bölücü bozguncu akımlara karşı şanlı 16 Eylül direnişimizi gözden düşürmek isteyen siyasal bir yönetici kliniğe karşı olan tavrımız en az sınıf düşmanlarımıza karşı olan acımaksızlıkta olmalıdır. Yani ulusal çaptaki birliğimizi sağlamak için bu engelleri aşmak hemde ihmal edilmemesi gereken hedeflerden biri olması gerekir. Ulusal birlik, uluslararası dayanışma, günümüzün somut hedeflerindendir. Bu meselelere çözüm bulmak şanlı 16 Eylül'deki direnişimizi daha da şanlı kılacaktır. Yayın ve kasa birliği konusunda atılacak her ulusal adım birliğimizi ve mücadelemizi daha da güçlü kılacaktır. Biz DİSK'te bütünleşen 120 bin üyesiyle GENEL-İŞ olarak buradan haykırıyoruz, diyoruzki DİSK Genel Yönetim ve Başkanlar Konseyinin önerisi olan Dayanışma Fonunun tüzüksel şekle getirilmesinde yarın yapılacak genel kurulda 100 delegeyle olumlu olacağız. İşlerinden çıkarılan, işçi sınıfımızın yiğit emekçi kardeşlerimiz; içinde bulundukları güçlükleri yenmek için Genel-İş olarak yanlarındayız. Dün 1 Milyon TL. lık çeki bu fon henüz tüzüksel hale gelmemiş olmasına rağmen DİSK'e teslim ettik. Değil bir yevmiyelerimizle, bin yevmiyemizle, kanımızla nerşeyimizle DİSK'in yanındayız.

Parababalarının, DİSK'in ve onun devrimci yiğit işçilerinin gücünü kırması mümkün değildir. Bu böylece bilinmelidir...

DİSK üyeleri, Yöneticilerine tam bir güven duymaktadır...

- O YAŞASIN 16 EYLÜL ŞANLI DİRENİŞİMİZ
- O YASASIN DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ
- O YAŞASIN TÜM DÜNYA İŞÇİ SINIFININ KARDEŞLİĞİ
- O YAŞASIN BARIŞ, BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ TOPLUMSAL İLERLEME VE SOSYALİSTÇE TAVIR

23 Ekim günü toplanan temsilciler bir gün önce Genel Yönetim ve Başkanlar Konseyinin ortak kararını onayladı. Konuşan yiğit temsilcileri "Dayanışma Fonunu" tüm yürekle istiyordu.

Temsilciler Meclisi'nin kapanışını yapan DİSK Genel Başkanı Sermaye sınıfının işçi sınıfını sınıf mücadelesine davet ettiğini bu daveti DİSK olarak severek kabul ettiklerini belirterek "Bundan sonra sınıf mücadelemiz daha kesin olacaktır" demiştir.

Spor ve Sergi Sarayı " YAŞASIN DİSK" "FAŞİSME GEÇİT YOK" diye inliyordu.... Üçbin yiğit temsilcisinin sesiyle.

● GENEL-İŞ EMEK SAYFA9

DİSK OLAĞANÜSTÜ GENEL KURULU YAPILDI

DAHA güçlü bir dayanışma ve güç birliği için DİSK ana tüzüğünde değişiklik yapılması için 24 Ekim günü DİSK'in olağanüstü Genel Kurulu yapıldı.

DİSK'in tabanın karar ve söz sahipliği ilkesine dayalı olarak 22 Ekim günü toplananDİSK Genel Yönetim ve Başkanlar Konseyi'nin kararları diğer sayfalarımızda belirttiğimiz gibi Temsilciler Meclisi'ne götürülmüştür. Temsilciler Meclisi'nde bu karar onaylanmış ve kabul edilmişti. TemsilcilerMeclisi DİSK Dayanışma Fonun ivedi olarak kurulmasını istemişti.

Olağanüstü Genel Kurul Merter'deki DİSK Genel Merkezi Toplantı Salonu'nda 24 Ekim günü saat 11.00 ' de toplanmıştır.

Bu Genel Kurula sendikamız 100 delegesiyle ilk kez katılmıştır.

DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca gerekli çoğunluğun olduğunu belirterek Genel Kurulu açmak üzüre Genel Başkanı kürsüye davet etmiştir.

ğını yükseltmek için gerekli kararları almaktır. Tüzük değişikliğini gerektiren bu karar örneklerinin başında DİSK DAYANIŞMA FON'un kurulması ve güçlendirilmesiyle DİSK aidatının arttırılması gelmektedir.

Dün söz alan temsilci arkadaşlarımız yaptıkları konuşmalarda DİSK karar organlarının üzerinde vardığı görüşbirliğinde olduğunu DİSK Dayanışma Fon'un güçlendirmenin ve aidatlarının arttırılması gerekliliğini vurguladılar" diyen Türkler, TemsilcilerMeclisi'nin bu konuda Genel Kurul'a ışık tuttuğunu söyledi.

Türkler konuşmasını şöyle sürdürdü:

"-MC yasaları çiğneyen ve yasa çıkaramayan bir yönetim olmuştur. MC artık iktidarda değildir. Ve bu iki gerçek siyasal güçler dengesini, herşeyden önce bağımsızlık demokrasi, barış, toplumsal ilerleme, sosyalizm den yana olan güçler lehine özellikle işçi sınıfının ekonomik ve siyasal ideolojik hareketi lehine bozmuştur.

Genel Kurul'da konuşan sendikamız Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK...

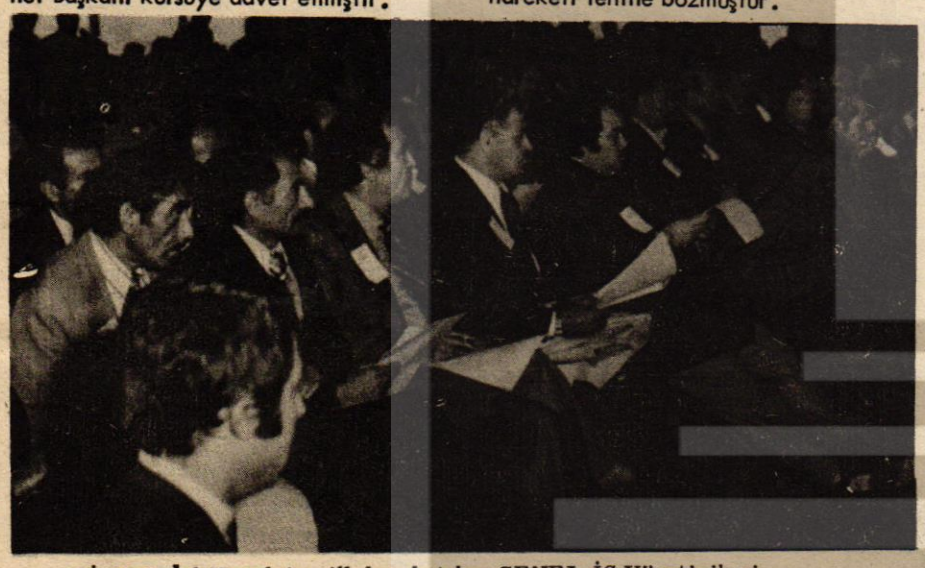

DİSK Genel Kurulu'na ilk kez katılan GENEL-İŞ Yöneticileri

Sevgi gösterileri arasında mikrofona gelen Genel Başkan 23 Ekim günü toplanan Temsilciler Meclisi'nde iki konunun görüşüldüğünü belirtirken bunlardan birisinin tekelci sermaye MC ve gerici sağ basının DİSK ve yöneticilerine karşı yaptığı saldırı ve işverenlerin DİSK'e bağlı sendikaları yıpratmak olduğunu belirtirken, şunları söylemiştir:

"-Genel Kurulumuzu olağanüstü bir şekilde toplamamızın nedeni, hem DİSK bütünlüğünü pekiştirmek, hem de keskinleşen sınıf mücadelesinde büyük burjuvazinin saldırılarını göğüslemek ve DİSK'in temsil ettiği sınıf sendikacılığı savaşı iç ve dış sömürünün sahipliği ve sorumluluğu sizin ve temsilcilerindir.

Bunun sorumluluğunun bilincinde olduğunuza inan bu Yürütme Kurulu güç kaynağını aldığı işçi sınıfının yoğun mücadelesinden sonra gerçekten yorulmuştur. Kendilerine bir yurt dışı seyahatiyle dinlenme, dört-beş günlük dinlenme kararını yine burada hep birlikte aldık. Bu kararla bunun ötesindeki siyasal ve ekonomik mücadelemizin kararları Türk işçi sınıfımıza ve Dünya işçilerine yeni katkılar getirecektir. Hepiniz başarılı kongre sınavını verdiniz. Size yürekten saygılar sevgiler sunuyorum.

DİSK yaşayacak ve sömürmek isteyenler mutlaka ölecek."

Genel Kurul sonunda Genel Başkan Türkler delegelere çalışmalarından ötürü teşekkür etmiştir.

Genel Kurul'un kapanışını yapan Divan Başkanı Abdullah Baştürk şunları söylemiştir:

"-Değerli işçiler, gerçekten işçi sınıfının kaçırılmaz noktaya getirilen kavgasının DİSK Genel Kurulu'nun sahipleri olarak ciddi katkılarda bulunduk. Elbette bugün burada alınan kararların yaşaması yani hayata geçirilmesi buradan ayrıldıktan sonra gerek dünkü temsilciler meclisimizin gerekse bu kongrenin delegasyonu işyerlerinde işçi arkadaşlarımıza niteliği ve niceliğini net biçimde ortaya koyar, onları bu kararların doğrultusunda inançla sürdürülecek kavgaya hazırlamak ve onları bize karşı savaş ilan eden, bize karşı savaşı iç ve dış sömürünün sahipliği ve sorumluluğu sizin ve temsilcilerindir.

Bunun sorumluluğunun bilincinde olduğunuza inan bu Yürütme Kurulu güç kaynağını aldığı işçi sınıfının yoğun mücadelesinden sonra gerçekten yorulmuştur. Kendilerine bir yurt dışı seyahatiyle dinlenme, dört-beş günlük dinlenme kararını yine burada hep birlikte aldık. Bu kararla bunun ötesindeki siyasal ve ekonomik mücadelemizin kararları Türk işçi sınıfımıza ve Dünya işçilerine yeni katkılar getirecektir. Hepiniz başarılı kongre sınavını verdiniz. Size yürekten saygılar sevgiler sunuyorum.

DİSK yaşayacak ve sömürmek isteyenler mutlaka ölecek."

Ancak emperyalist sermayeye bağlı yerli tekelci sermaye daha fazla gerilememek için elindekileri korumak için saldırganlığını daha da artırmak durumundadır. Ve de arttırmaktadır. MC bu saldırgan ortamın siyasal aracı, Türk-İş yönetimi de sendikal aracıdır. Saldırganlık işçi sınıfımıza emekçi halkımıza ve onların ilerici örgütlerine karşı ekonomik siyasal ve ideolojik yöndedir. Bu nedenle keskinleşen sınıflar mücadelesinde safını alan işçi sınıfımız bu üç yönlü saldırıya karşı üç yönde ekonomik, siyasal ve ideolojik alanda savaşmak durumundadır" diyen Genel Başkan konuşmasının sonunda daha geniş bir örgütlenmeyi ve güçlenmeyi sağlayacak tüzük değişikliğinin yapılacağını belirtmiştir.

Açış konuşmasınaan sonra Genel Kurul Divan Başkanlığına sendikamız Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK seçilmiştir.

Genel Kurul gündemindeki tüzük değişikliklerini görüşmüş daha güçlü bir örgütlenmeyi sağlayacak yeni maddelerin tüzükte yer almasını kabul etmiştir.

Ayrıca DİSK'in bütünlüğünü bozucu çabalar içine girdiği nedeniyle ihraç edilen TURİZM-İŞ yöneticilerinin bu ihraca itirazları da kabul edilmemiştir.

Sendikamız DİSK Genel Kurulu'na 100 delege ile katıldı
Genel Kurula katılan Sendikamızın delegeleri.

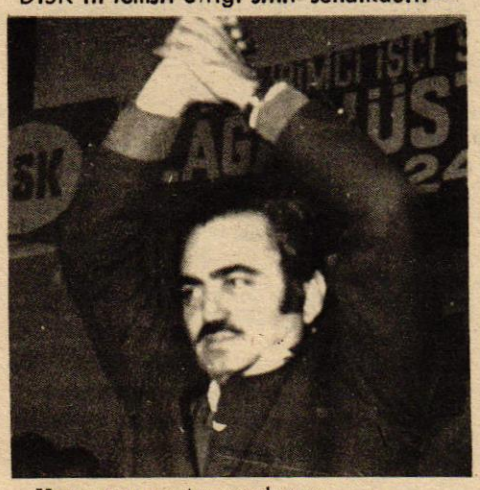

Konuşmasını tamamlayan TÜRKLER, delegeleri selamlıyor.

işçi dalkavukları

dr. turhan temuçin

PALAVRA sıkmağa geldi mi, mangalda kül bırakmıyorlar. Geçiyorlar kameranın karşısına ve kaşlarını çatarak sallıyorlar:

"-Bizzz! İşçilerimizin hakkını savunacağız. İşçilerimizin hakkını kimseye yedirmiyeceğiz!

Sonra, işçiler en yasal yollarla ve en haklı biçimde bir direnişe geçseler, hazretlerde renk, beniz atıyor ve yandan çark edip, başlıyorlar vaiz vermeğe:

-Bu yapılan doğru değildir. Ülkede kanunlar vardır. İşçiler kışkırtılıyorlar. Böyle eylemler yapmak doğru değildir. Rejimi tehlikeye atmak istemiyoruz. Çalışma barışı sağlanmalıdır.

Onların çalışma barışı dedikleri, işçilerin patronun verdiğini kabul etmesi, hakkını istememesi, işten atılan arkadaşları için dayanışmaya kalkmamasıdır. Rejimi tehlikeye atacak eylemler nedense hep işçilerin eylemi olur. Fabrikasını kapatıp binlerce işçiyi issiz bırakan, lokavt yapan, ya da gönlünün istediği işçiyi kulağından tuttuğu gibi sokağa atan patronların, para babalarının yaptıkları hiç bir zaman rejimi tehlikeye atacak bir eylem olarak görünmez.

Ama, işçi toplu sözleşmeden doğan hakkını istiyorsa, bu çok tehlikelidir. Ama, işçi tamamen kendi sınıfına yöneltilmiş tehlikelere karşı bir protesto, ya da dayanışma eylemine geçerse, bu hemen rejimin temeline konulmuş dinamit olur.

Ve işçi dalkavukları, varlıklarını sürdürebilmek için işçiden yanaymış gibi görünmek zorunluğunda olanlar, işler yolunda iken işçi adına yapmadık şaklabanlık bırakmazlar da, işçilerin en ufak bir direnişi oldu, iktidarların hoşuna gitmeyen bir işçi hareketi ortaya çıktığı zaman maskelerini düşürürler:

-Doğru değildir, yapmayın, büyüklerimiz elbette işi çözümleyecekler, gibi safsatalarla ortaya dökülürler.

Bunlar işçi dalkavuklarıdır. İktidar da olsalar, sendika da olsalar, yazar, çizer, düşünür, eğitimci de olsalar bunlar, hiç bir zaman işçi dostu olmamışlardır. Ve ellerine geçen ilk fırsatta işçilere kan kusturmaktan kaçınmamışlardır.

Bunlardır işte işçilerin üzerine silahlı adamları saldırtanlar.. Bunlardır işte işçileri yüzer yüzer biner biner tutuklatmağa kalkanlar. Bunlardır işte işçileri zorla, zorbalıkla memur yapmak isteyenler. Ve bunlardır 1 Mayıs'lardaki işçi bayramına karşı:

-Kızıl Güneşin doğmasını bekleyenler diye bağıranlar.

İşçiler, işçi dostlarıyla dalkavuklarını birbirinden iyi ayırt etmek zorunluğundadırlar. Ve işçiler iyi bilmek zorunluğundadırlarki bu ülkede her zaman "HÜR TEŞEBBÜS" adı altında sömürücülerden yana çıkanlar kendi dostları değildir.

İşçiler iyi düşünmelidirler. Şu MC İktidarı döneminde, şu iktidarı oluşturan kişilerden hangisi hangi zaman ortaya çıkıp da:

-İşçilerimiz haklıdır. Ve bu haklarını vereceğiz dedi.

Evet, bir kez olsun bu sözü işitti mi işçiler? İşitmediklerine göre, şu sokaklarda işçi ve öğrenci kanının su gibi aktığı dönemde bir kez olsun işçilerin haklı bir talebi olmadı mı?

Örneğin Ankara'da temizlik işçilerinin grevi haksız mıydı? Örneğin Profilo işçileri haksız mıydılar? Halen süren PTT Yardımlaşma Sandığı işçilerinin grevi haksız mı? Ve DGM'ye karşı direnen işçiler bu direnişlerinde haksızlık mı yapıyorlardı?

Bunların hiçbirisine "haksızdılar" denilemez. O halde neden çıkmadı o işçi dalkavuklarından bir kişi de işçiden yana olmadı? Neden işçinin üzerine polis, jandarma asker gönderildi? Neden fabrikasının toptan kapatmağa kalkışan işverenler de, tıpkı direnişe geçen bir işçi gibi yakasından tutulup karakola götürülmedi, savcılığa verilmedi?

Ha! Var mı bunların yanıtını verecek bir babayiğit. Nerde o mangalda kül bırakmaz türden işçi dalkavuğu sendikacı, politikacı,?

Seçileceği zaman:

-İşçiler ağamızdır, babamızdır diyen politikacıyla sendika ağası ortak çıkarlarını sürdürmeğe iş geldi mi:

-Aman işçiler kıpırdamasın!.. Aman hele durun sırası var! Hele işçileri iyice tarihten, coğrafyadan silsinler o zaman biz biliriz ya pacağımızı. deyivermektedirler.

Utanmaz, dalkavuk sendikacı işçinin yasal ve haklı direnişinden rejimin tehlikeye düşeceğini söylüyor da, işverenin yasa dışı keyfi lokavtından, fabrika kapatmasından hiç bir tehlike sezinlemiyor.

İşçiler!

Sanatı size dalkavukluk yapmak olan ama, her sıkıştığında sizi arkadan vuran dalkavuk sendikacıyı, yöneticiyi iyi ayırın ve dalkavukların ağzının payını verin.

İşçiler, işçi dalkavukları ile işçi dostlarını birbirinden iyi ayırt etmek zorunluğundadırlar. İşçi sınıfının esenliği bundadır.

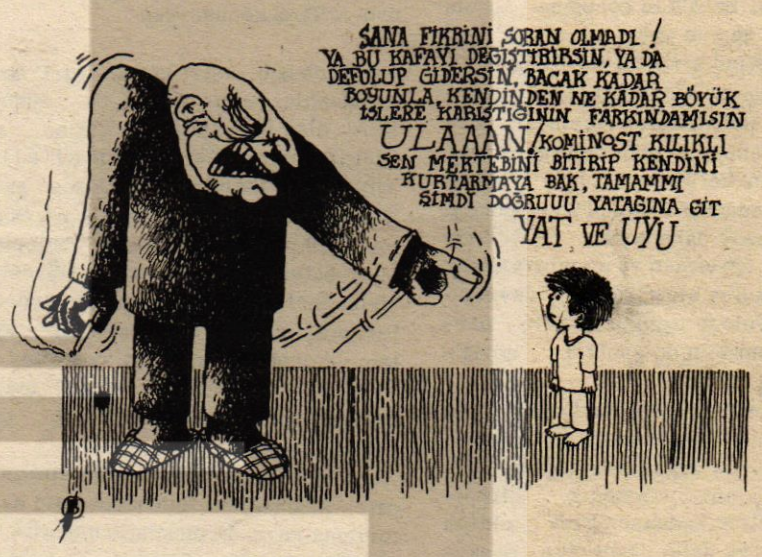

CGT DİSK üyelerine yapılan baskı ve terörü kınadı

CGT Genel Sekreteri Georges SEGUY, 2,500,000 üyesi adına en basitinsan haklarının çiğnenmesine ve DİSK üyesi işçilere karşı girişilen şiddet hareketlerini ve anti-demokratik uygulamaları protesto etti. DİSK ile dayanışma içinde oldaklarınıda belirten CGT Genel Sekreteri'nin Cumhurbaşkanı F. Korutürk'e gönderdiği mektup şöyledir:

Türkiye Cumhuriyeti
Cumhurbaşkanlığı - ANKARA
Paris, 23 Eylül 1976

Türk işçi göçü sorunları üzerine CGT Ulusal İnceleme Günü'ne katılan Fransız ve Türk delegeler Konfederal Büro'nun 4 Ağustos ve 17 Eylül 1976 tarihli protestolarını ve Konfederal Büro'nun 23 Eylül 1976' da

-Türk Hükümeti'nin, bu ülkenin Anayasa Mahkemesinin iptaline rağmen "Devlet Güvenlik Mahkemeleri"ni kurma girişimlerine karşı;

-Emekçilere, demokrat militanlara, ilerici sendikal Merkez DİSK yöneticilerine karşı yönelen şiddet ve kaba baskılara karşı.

Türkiye Cumhuriyeti Başkanı'na gönderdiği mektubunu aynen benimser.

Ulusal İnceleme Günü'ne katılan delegeler: Olağanüstü yargılamaya karşı, özgürlükler, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşım veren Türk emekçileri ve DİSK militanlarıyla tam bir dayanışma içinde olduklarını bildirirler.

- Halk tepkisi ile Uluslararası protestonun Türk hükümetini DİSK militanlarını serbest bırakmaya zorunlu kılmasından kıvanç duyarlar.
- Ayrıca- Fransa'daki bazı Türk konsolosluklarının Türk göçmen işçilerine, özellikle CGT üyelerine karşı, Fransız sendikal çalışmalarına müdahale olarak nitelediğimiz çirkin baskıları protesto ederler.
- Fransız polisi ve hükümetininyardımıyla Fransa'da tam bir özgürlük için de hareket eden Türk faşist grupların, özellikle "bozkurt" denen derneklerin eylemlerini şiddetle mahkum ederler.

Ulusal İnceleme Günü'ne katılan delegeler, bireysel ve kollektif özgürlüklerini savunmak için, Türk göçmen emekçilerin sendikal haklarına saygı için, Fransa'daki tüm göçmen emekçilerin güvenliği ve onuru için tüm emekçilerle birlikte verilen mücadeleyi sürdürecekleri ni taahhüt ederler.

Sayın Başkan,

22 Eylül günü Hükümetinizin sendikal merkez DİSK'in Ulusal Bürosunu, işyerlerindeki onlarca militanını tutuklama ve hapsetme yoluna gittiği Dünya ülkelerinin büyük çoğunluğunda emekçilere tanınmış olan sendikal hak ve özgürlüklere aykırı olarak polisin bu sendikal merkezin binasını kuşattığı ülkenizde ciddi olayların geliştiğini öğrendik.

2500000 üyesi adına CGT, enbasit insan haklarının çiğnenmesini DİSK, üyeleri tarafından özgürce seçilen sendika militanlarına karşı uygulanan şiddetli karşı bir şekilde protesto eder.

Örgütümüz, üyelerimiz ve ona güven duyan milyonlarca emekçi adına, sizden, DİSK yöneticilerinin bir an önce berbest bırakılması için müdahale etmenizi ulusal düzeyde olduğu gibi, mahalli düzeyde ve işyerlerinde de sendikaların serbestçe çalışmalarını teminat altına almanızı talep ediyoruz.

CGT, DİSK sendikalarını ve ulusal yönetimini, Türk emekçilerinin "Devlet Güvenlik Mahkemeleri"ni kurmayo yönelik bir olağanüstü bir yasa düzenlemesine karşı verdikleri eylemle tam bir dayanışma içinde olduğunu temin eder Örgütümüz, Uluslararası hükümlere ve insan hakları üzerine olan uluslararası anlaşmalara aykırı bu tür bir yasa düzenlenmesini protesto eder.

Sayın Başkan, yüksek saygılarımıza inanmanızı rica ederiz.

Georges SEGUY
CGT Genel Sekreteri

örgüt/ten

TRABZON/da H.GÜRSOY yeniden başkan seçildi

SENDİKAMIZIN Trabzon şube 6.Genel Kurulu yapıldı. Genel Kurul sonunda yapılan seçimlerde Hasan GÜRSOY yeniden Trabzon Şube Başkanlığına seçildi.

17.10.1976 Pazar günü Trabzon Belediyesi Evlendirme Salonunda yapılan Genel Kurul'da bir açış konuşması yapan Hasan GÜRSOY, üç yıl önce yapılan Genel Kurul'da dargelirliler, emekçi halkımız ve işçilerin güç koşullar altında yaşamalarını sürdürdüklerini söylediğini belirtirken, bu koşulların kat kat daha güçleştiğini söylemiştir. Gürsoy, konusmasını şöyle sürdürmüştür:

"-Her gün bir kaç gencin öldürüldüğü, yüksek okullarda hatta liselerde dahi faşist saldırılar karşısında eğitim olanağı kalmadığı bir gerçektir. Sabahtan çocuğunu okula gönderen ana ve baba akşam eve döneceğinden kuşku duymaktadır.

Fiyatlar alabildiğine artmış artan hayat pahalılığı karşısında dargelirli işçiler, köylüler, memurlar ve tüm emekçi halkımız için ülkemiz yaşanmaz bir ülke durumundadır.

Gürsoy daha sonra iktidarın devrimci öğretmen ve memurlara karşı aldığı tavrı eleştirerek, devrimci belediyelere uygulanan sert partizan tutum için de şunları söylemiştir:

"Kendi siyasal iktidarına oy vermedi diye büyük-kent Belediyelerine ambargo uygulamış, işçiler ücretlerini alamadıklarından direnişe geçmeleri kanunsuz grev olarak nitelemiş ve halkçı Belediye Başkanı işçilerin ücretlerini ödeyemediğim sürece başkanlık koltuğuna oturmam demesi işçileri greve teşvik ediyor diye İçişleri Bakanınca görevden alınabilmiştir.

Yeniden Trabzon Şubesi Başkanlığına seçilen Hasan GÜRSOY

Tekelci sermayenin kendi gücünü arttırarak siyasal iktidar olduğunu da söyleyen Hasan Gürsoy "Anayasa Mahkemesince iptal edilen DGM'leri yasasını MC İktidarının yeniden Meclislerden geçirerek sıkı yönetimsiz sıkıyönetim kurma çabaları, uyanan halkımızı işçileri mi'z i sindirmek, büyük sermayenin aşırı sömürücü, aşırı kâr ve aşırı baskı düzenini pekiştirmek, bu düzene karşı olan işçi sınıfı hareketini ve tüm ilerici örgütlerin temsilcilerini olağan üstü mahkemelerde yargılamak, susturmak, ezmek ve böylece halkın bilinçlenmesini önlemek istemektedirler. Devlet Güvenlik Mahkemeleri yargıçlarının güvenceleri yoktur. İktidarın suçladığı eylem ve düşünceleri yargılayacaktır.

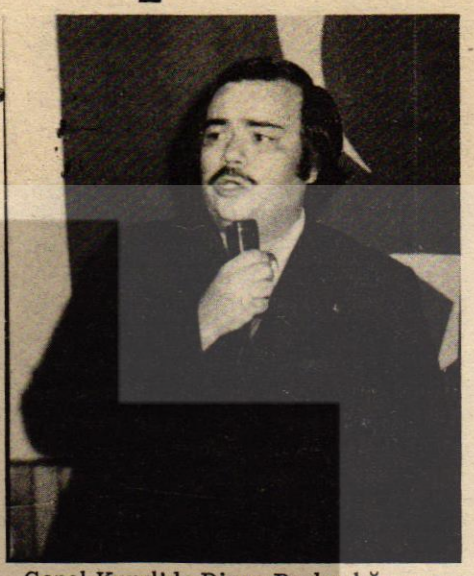

Genel Kurul'da Divan Başkanlığı yapan ANDAŞ konuşurken

Bir kimseyi tabi olduğu mahkemelerden başka merci önüne çıkarma Anayasamıza aykırıdır."

Genel grev hakkı işçi sınıfının ortak mücadelesi için burjuvanın saldırısına karşı Demokratik mücadele olduğunu belirten Gürsoy, konuşmasının sonunda şunları söylemiştir:

"-İşçi sınıfının önderliğinde Türkiye'nin Demokratik yoldan halktan yana ezilenden yana bir iktidarın kurulması yolunda Devrimci bir çizgide kavga verdik. Bu kavgayı sonuna dek götürmekte ısrarlı ve kararlıyız. Sorunlarımızın çözüm kazanması siz emekçilerin dayanışması örgütümüz ve üyesi olduğumuz DİSK etrafında bütünleşmesi ile mümkündür. İşçi sınıfı Demokratik hak ve özgürlüklerini korumada ne kadar bilinçli ne kadar haklı olduğunu ispatlamıştır.

Bir takım satılmışlar, sarı sendikacılar nederlerse desinler, DEVRİMCİ yolumuzdan ve kavgamızdan ayrılmayacağız. İT üriyecek, kervan yürüyecektir.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI
YAŞASIN DİSK
YAŞASIN GENEL-İŞ

Gürsoy'un açış konuşmasından sonra Divan Başkanlığı için yapılan seçimlerde Başkanlığa sendikamız Genel Başkan Vekili Ertan ANDAŞ, Başkan Yardımcılıklarına Ordu Şube Başkanı Zeki Yaşar TİRYAKİ, Samsun Şube Başkanı Arif ARDAL ve yazmanlıklara Şenol ERŞAN Biribey ÇAVDAR, Yılmaz AKBULUT getirilmişlerdir.

Üyelerden Arslan KONYA, Kenan ÇOBAL, Abdullah KAHRAMAN, Osman ARSLAN ve Fuat GÜLTEpe çalışma raporlarından sonra kürsüye gelerek işçi sınıfının devrimci uğraşındaki son atılımları dile getirirken, GENEL-İŞ'in bu savaşta onurlu bir düzeyde yer almasından kıvanç duyduklarını belirtmişlerdir. Sendikamızın şube kurucu yöneticilerinden Abdullah Kahraman konuşmasında şubenin kuruluşunu anlatarak bugünkü devrimci savaşta güçlü bir örgüt olmasından sevinç duyduklarını açıklamıştır.

Daha sonra konuklara söz verilmiş konuklardan Trabzon Belediye Başkanı Sefer Özgür iktidarın kasıtlı olarak kendilerinden olmayan Belediyeleri güç duruma düşürdüklerini açıklarken ve güçlükleri işçilerin ortak desteğiyle yeneceklerini söylemiştir.

Konuk konuşmacılardan CHP il Başkanı Dr. Halil AKYÜZ, partisinin işçi sınıfından ve emekçi halkımızdan yana olduğunu ve D.G.M.'ye kesinlikle karşı olduğunu belirtmiştir.

Abdullah KAHRAMAN: "Yaşasın DİSK"

Genel Kurul'da konuşan Genel Başkan Vekili Ertan ANDAŞ, işçi sınıfının bütünleşerek sermaye sınıfına karşı gerekli tavrı alacağını belirtirken çeşitli sorunlar karşısında nasil davranılacağını belirtmiştir.

ANDAŞ konuşmasında işçi sınıfının DGM'ye karşı verdiği direnişi kutlarken şunları söylemiştir:

"-DGM'ler işçi ve çalışanların örgütleriyle ilerici demokratik yurtsever kuruluşları bu arada DİSK'i kapatmayı hedeflemektedir. İşçi sınıfı olarak bunlara izin vermeyeceğiz. DİSK ve GENEL-İŞ olarak uzlaşmacı sendikacılık anlayışını kabul etmiyoruz. Biz sınıfımızın kavgasını veriyoruz."

AP'nin ve MC'nin partizanca tavırlarıyla kendilerine oy vermeyen büyük kent, emekçi halkını cezalandırmayı amaçladığını belirterek böylece iç ve dış kaynaklardan sağlanan yardımlar eşi görülmemiş bir partizanlıkla AP'li Belediyelere dağıtılmaktadır. Halkçı Belediyeler bugün hiçbir hizmet üretememektedir. Kentdaşlarına tek bir hizmet yapamamaktadır. Bu kasıtlı ve düzenli bir şekilde yürütülmektedir." demiştir.

ANDAŞ konuşmasının sonunda "İşçi sınıfı emekçi halkımızdan yana bir iktidar kurulana dek, bu yolda sürdürdüğü kavgayı demokratik ve Anayasal yoldan sürdürecektir." demiştir.

Genel Kurul sonrası yapılan seçimlerde Hasan GÜRSOY, yeniden şube başkanı seçilirken, diğer kurullara aşağıdaki emekçiler seçilmiştir:

YÖNETİM KURULU: Musa DİNLER, Aydın OKAY, Arif YILMAZ, Temel SALTOĞLU, Hasan SAĞIR ve İlyas KUL.

ONUR KURULU: Ali USLU, Süleyman YENİGÜN, ve Nazım ÖZEN

DENETİM KURULU: Ali KEMAL ÖZTÜRK, Mustafa SERTKAYA, ve Yılmaz AKBULUT

Genel,- İş EMEK, Hasan GÜRSOY ve yönetime seçilen arkadaşlarını kutlar, işçi sınıfının devrimci kavgasında başarılar diler.

Genel Kurul'a katılan konuk ve delegelerin bir kısmı.

● GENEL-İŞ EMEK SAYFA12

örgüt/ten

ANTALYA ŞUBEMİZ GENEL KURULU YAPILDI

SENDİKAMIZIN Antalya Şubesi Olağan Genel Kurulu 24 Ekim günü yapıldı. Bu Genel Kurulda Sabri KÖSE Emekliye ayrıldığından Sendikacılığı bırakarak Başkanlık için aday olmadı. Genel Kurul Sonrası Şube Başkanlığına Arif DURALİ YALINLARŞube Başkanlığına seçildi.

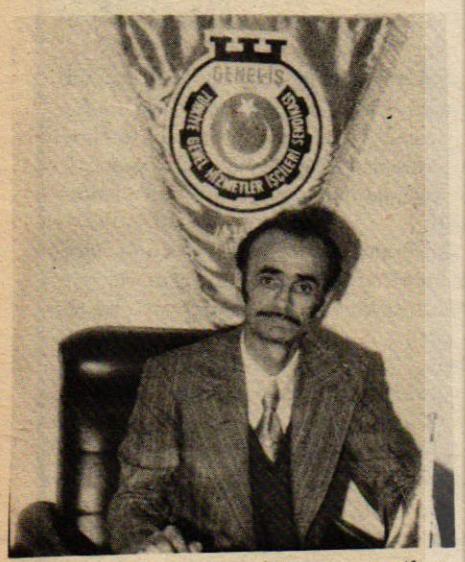

Antalya Şube Başkanlığına seçilen Arif Durali YALINLAR

Kültür Sinema'sında saat 9'da başlayan Genel Kurul'da bir açışkonuşması yapan Sabri KÖSE işçi Sınıfı mücadelesinin veni bovutlar kazandığını, MC ve Sermayenin işbirliğini Türk-İşinde katılarak işçi Sınıfına ihanet ettiğini söyledi.

Genel kurul Divanı için yapılan seçimlerde Genel Merkez Danışmanlarından M. Naci TUNÇEL başkanlığa, Talat DEMİRÖZ ile Murat YILDIZ başkan yardımcılıklarına ve Ahmet BOZUK ile Ramazan CİNGÖZ yazmanlıklara getirildiler.

Raporların okunmasından sonra rapor üzerinde görüşmeler yapılmıştır. Şube çalışmaları aklandıktan sonra kürsüye gelen Sabri KÖSE Delegelere gösterdikleri ilgiden ötürü teşekkür etti ve şöyle konuştu: "Uzun bir süredir size ve işçi sınıfımıza hizmet çabası gösterdim. Sizinle birlikte sınıfımızın ortak savaşını verdik, sizinle birlikte örgütümüzü daha güçlü yaptık. Bugünartık yaşım nedeniyle emekliye ayrılıyorum. Sizler devrimçi örgütünüz GENEL-İŞ'te bir bütün olarak daha güçlü olacaksınız. İşçi sınıfımız sizlerin ellerinizde daha da yücelecektir. Tümünüze sevgiler, artık işçi sınıfının bir neferi olarak uğraşımı sürdüreceğim, sınıfımızın mücadelesi sizlere emanettir. Allahaısmarladık." Divan Başkanı TUNCEL, Sabri Köseye yaptığı hizmetlerindendolayı teşekkür ederek, Genel Merkez adına bir şild verdi, ve emeklilik yaşantısında mutluluklar diledi.

Genel Kurul'a gönderilen demeçler okundu. Bu demeçlerden CHPGenel Başkanı Bülent ECEVİT ve Sendikamız Genel Başkan'ı Abdullah BAŞTÜRK'ün başarı demeçleri sevgi gösterilerine neden olmuş dakikalarca alkışlanmıştır.

Genel Kurul'da konuşan Antalya Belediye Başkanı Selahattin TONGUÇ iktidarın ve sermayenin işçi sınıfına baskı yaptığını belirterek " Bupar tizanca tutumun amacı milyonlar c a emekçi halkımıza karşı yapılan bir saldırıdır" demiştir.

Genel Kurul sonrası yapılan seçimlerde Arif Durali YALINLARbaşkan seçilmiştir. Diğer Kuruluşlarıçin yapılan seçimlerde şu sonuçlar alınmıştır:

YÖNETİM KURULU: Hilmi DURMAZ, Selahattin ARITÜRKERİ, Zarif AYDIN, Talat DEMİRÖZ, Bekir BOZ, Cemal TARHAN

DENETİM KURULU: Bayram DUMAN, M. Emin KATRAĞ, DoğanYALINKILIÇ.

ONUR KURULU: Cafer BİNGÖR, Murat YILDIZ, Mevlüt PAMUK.

Genel-İş Emek, yeni seçilen Antalya Şubemiz Yöneticilerini kutlar, sınıfımızın devrimci uğraşında başarılar diler.

Antalya Subemiz diğer kurullarına seçilenlerin tümü bir arada.

16 HAZIRAN

Bugün
16 Haziran 1970.
Başka bugün.
Aksaray, Taksim, Beyazıt...
Başka bambaşka bugün.

x x x

İstanbul
ve çevre iller.
Tan-tanklar
Süngüleri sürülü namlular
Panzer-polis
Çelik kurşun geçirmez
Kalkan yelek miğfer ABD
Ve dolu silahlar

x x x

Tutulmuş
Tüm cadde-sokak-köşebaşları
Duvarlar örülmüş,
Çukurlar kazılmış,
Barikatlar kurulmuş

x x x

Her şey hazır
Bekleşiyorlar
Sessiz sessiz,
Geliyorlar, geliyorlar
Dağdan-taştan
Ateş dlimleri kusan fabrikalardan
Tulumlarıyla nasırlı el
Çelik bilek-kol

x x x

Sevgi dolu tüm yürekler
Kafalard a bilinç
Özlem
Özgürlük, barış
Geliyor, geliyorlar
İşçi, İşçiler,
On bin, binler...
Dalga dalga
Öylesine coşkun
Kararlı bir selki bu
Nasıl durur, durdurulur,
Şaşkın, çaresiz patronlar...

x x x

Binlerce kol,
Tek yatak
Gürül gürül
Dağdan-taştan
Yoldaşları
Mavi bulutlar
Beyaz güvercin
Papatya-gelincik
Ve yeşil
Yemyeşil ormanlar,
Durdurabilir mi?
Top-tüfek
Tank,
Polis-Panzer ABD
Geliyorlar
Dağdan-taştan
Ateş kusan fabrikalardan
Yara yara barikatları
Yıka yıka tankları
D üştü süngülü namlular
Yürüdü bin
Binler...
Mavi bulutlar
Beyaz güvercinler
Yeşil, yemyeşil ormanlar.

x x x

Eze eze
Yakalarında faşist rozetleri takılı
Üniformalıları
Bugün 16 Haziran
Başka bambaşka bugün.
Bugün nasırlı ellerin
Çelik kolların
Güneşe koştuğu
Dolu dizgin koştuğu gün.

ŞAHAN Vacit ÇELİK
(İşçi)
--- İZMİT ---

TÜSTAV

DİSK'den

Turizm-İş Genel Başkanlığına Ömer Ülkü getirildi

Üç aydır sendikal mücadele nedeniyle çalışma zorlukları içinde olan Turizm-İş Sendikası Olağanüstü Genel Kurul'u 26 Ekim günü DİSK Genel Merkesi toplantı salonunda yapılmıştır. Genel Başkanlığa Sheraton Oteli Baştemsilcisi Ömer Ülkü, Genel Sekreterliğe Şaban Ali Yaşaroğlu, Başkan Vekilliklerine de Ceyhan Akkaş, Hasan Özen ve Haydar Aslan seçilmişlerdir.

Sendikal uyuşmazlığa son vereceği belirtilen bu olağanüstü kongrede önce Turizm-İş Sendikasının DİSK tarafından çağrılmasına ilişkin, DİSK tarafından hazırlanan rapor okunmuştur. Raporda, özetle şu görüşlere yer verilmiştir. "Turizm-İş Sendikası son Genel Kurul'unda seçilen yöneticilere farklı görüşler belirmiş ve aralarında uyumlu bir çalışma sağlanamamıştır. Tüzüğe göre para çekmede 1. derece imza yetkisi olan Genel Başkan istifa etmeden önce, Genel Başkanın yokluğu şartına bağlı olarak yetkiyi kullanan en kıdemli Genel Başkan Vekili Rıza Erdoğan, Genel Başkanın istifasından sonra hiç bir şarta bağlı olmaksızın bu yetkileri kullanmaya başlamıştır. Ancak Rıza Erdoğanın yokluğu halinde ise Rıza Erdoğan'dan sonra en kıdemli Genel Başkan Vekili'nin bu yetkileri kullanması gerektiği kararlaştırılmıştır. Genel Kuruldan sonra en yetkili organ olan Yönetim Kurulu'nun bu kararlarına uymayan Rıza Erdoğan Yönetim ve Yürütme Kurulu'nun ilan ettiği Genel Kurul'dan başka bir Genel Kurul ilan etmiştir. Ayrıca, Rıza Erdoğan, DİSK'in Genel Yas ilan ettiği bir sırada Yönetim Kurulu'nun kararlarını uygulayan diğer yürütme kurulu üyelerini savcılığa ihbar ederek, o olağanüstü günlerde polislerin Turizm-İş Sendikasına gelerek görev başında bulunan yürütme kurulu üyelerinin ifadelerinin alınmasına neden olmuştur. Rıza Erdoğan'ın hareketleri DİSK'e ve Turizm-İş Sendikasına daha fazla zararlı olmasın diye kesin ihraç talebi ile Yürütme Kurulunca Onur Kurulunaverilmiştir.

Yürütme Kurulu'nun istemi ile toplanan DİSK Onur Kurulu konuyu incelemiş ve Rıza Erdoğan'nın DİSK üyeliğinden kesin olarak ihraç edilmesine oybirliği ile karar verilmiştir."

Daha sonra Turizm-İş çalışma raporu okunmuş lehte ve aleyhte çeşitli konuşmalar yapılmıştır. Asliye 5. Hukuk Mahkemesine, Turizm-İş'in DİSK Genel Merkezinde yapılmış olan kongresine tedbir alınması için başvuran ve bu başvuruşu mahkemece reddedilerek kongrenin tüzüğe uygun olduğu yolunda karar verilen Fevzi Yılmaz- Turizm-İş Genel Yürütme ve Yönetim Kurulları aleyhinde konuşmuştur.

Fevzi Yılmaz'ın eleştirisine cevap veren Genel Başkan Vekili Ceyhan Akkaş ise, "Mali Daire Başkanı olarak Genel Yönetim Kuruluna başvurdum ve Rıza Erdoğan tarafından tek imza ile yapılan ve yapılacak olan bütün harcamaların onayımızdan geçmesi kararı alındı. Rıza Erdoğan'ı sendikada bulmak çok zor olduğundan Genel Yönetim Kurulu kararı uyarınca tedbir alındı."

Divan Başkanlığına Fehmi Işıklar, Sekreterliği Nevin Doğrusöz Hasan Tekin ve Ali Fırat'ın Yürüttükleri Genel Kurul'a bundan sonra, Rıza Erdoğan'ın Turizm-İş üyeliğinden de çıkartılmasını isteyen bir önerge sunulmuş ve üyelerin oybirliği ile kabul edilmiştir.

165 delegenin 150'ye yakınının katıldıkları Turizm-İş Genel Kurulunda bundan sonra seçimlere geçilmiş, Genel Başkanlığa Ömer Ülkü, Genel Sekreterliğe de Şaban Ali Yaşaroğlu getirilmişlerdir.

İşgüvenliği için yasa değişikliği önerildi

İşçilerin çalışma güvenliklerinin sağlanması ve işverenler tarafından keyfi gerekçelerle işten çıkarılmalarının önlenmesi amacıyla 1475 sayılı İş Yasası'nda değişiklik yapılması istenmiştir.

CHP İstanbul Milletvekili Engin Ünsal tarafından hazırlanan yasa önerisi Millet Meclisi Başkanlığı'na verilmiştir.

Ünsal'ın yasa değişikliği önerisinde şu gerekçe yer almaktadır:

"-Yürürlükte bulunanları vererek hizmet akitlerini her zaman sona erdirme hakkını tanımaktadır. Böyle bir durum, emeğin sermayenin tahakkümü altında, tamamen onun buyruğunda tutulmasından başka anlam taşımamaktadır. Ülkemizde yoğun bir işsizlik vardır. İşinden çıkarılan bir kimsenin yeniden iş bulma olanağı hemen hemen yoktur"

Yasa gerekçesinde bu durumun çalışanların iş güvenliğini ciddi bir sorun haline getirildiğine değinen Ünsal, 1475 sayılı yasanın 13. maddesinin işçiler lehine değiştirilmesi ve işverenlerin işten çıkarma yetkilerinin haklı ve objektif koşullara bağlanmasını istemiştir. Engin Ünsal'ın Meclis Başkanlığı'na verdiği yasa değişikliği önerisi şöyledir:

Madde 1: - 1475 sayılı yasanın 13. maddesinin c bendinin üçüncü paragrafı aşağıdaki biçimde değiştirilmiştir.

İşverenin yukarıda (a) bendinde gösterilen ihbar önerilerine uyarak işçinin hizmet akdini feshedebilmesi için haklı bir sebebin var olması gerekir. Haklı sebebin varlığını iş mahkemesi de netler. Hizmet akdinin sona erdirilmesinde haklı bir sebebin bulunmaması halinde iş mahkemesi işçinin yeniden işe dönmesine karar verir. İşverenin mahkeme kararına uymaması halinde işçinin o işyerinde son aldığı ücreti, işe alınmadığı süre boyunca tazminat olarak alma hakkı doğar. İşçinin başka bir işe girmesi halinde bu hak ortadan kalkar.

Madde 2 - Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Madde 3 - Bu kanun yayınlandığı tarihte yürürlüğe girer.

DİSK Tekstile üye olan işçilere baskı yapılıyor

SERMAYEYLE işbirliği içinde bulunan sarı sendikalardan devrimci işçilere çeşitli baskılar uygulanmaktadır. Bunun en somut örneği İzmir'de oynanmaktadır.

Tekstil sanayiinde Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası'ndan istifa ederek DİSK'e bağlı Tekstil Sendikasına geçmeleri işçiler üzerinde baskıları daha da yoğunlaştırmıştır. Bu işçilerden 100'den fazlasının işine son verilmiştir. Tekstil Sendikası'nın Ege Temsilcisinin yaptığı açıklamada İzmir Pamuk Mensucat, Kula Mensucat ve Şark Sanayii işyerlerinde işverenlerin, Tekstil Sendikası üyesi işçilere baskının giderek yoğunlaştırıldığını söylemiştir.

Ayrıca, İzmir Basma Fabrikasında çalışan işçiler Türk-İş'e bağlı sendikadan istifa ederek Tekstil'e geçmeleri üzerine işverenin işten çıkarma tehditleriyle karşı karşıya kaldıklarını belirtmişlerdir. Bu fabrikada çalışan işçiler, işverenin kendilerinin yeniden eski sendikalara Teksif'e dönmeleri için işveren temsilciler aracılığıyla odalara çekilerek baskı yaptıklarını öne sürerek, "noter bulunmadan Teksif'in üye fişlerini tehditlerle doldurmaya zorlanıyoruz. Fabrikadaki birçok işçi arkadaş baskılara dayanamayarak sendika değiştirmek zorunda kaldılar" demiştir.

ÖYKÜ

kışa doğru

nedim gürsel

ADAM kahvede, kirli camın yanındaki masaya oturmuş cigara içiyordu. Cepleri tütün kokan eski bir yağmurluk vardı üstünde. Güz güneşi masanın yosun yeşili örtüsünü gittikçe solduruyordu. Bir parça ışık adamın iri parmaklı ellerinden yukarıya tırmandı, sakalları uzamış karışık bir yüzü aydınlattı. Güneş artık hiç ısıtmıyor, diye düşündü adam. Sadece aydınlatıyor, uzaktan vuran sarı bir lamba gibi. Başka ülkelerden gelmiş insanların o çekingen bakışlarını gizleyen duman rengi gözlerini pencereye çevirdi. Sinek pisliklerinin, camda izi kalmış yağmur damlalarının arasından sokağa baktı, apartmanlar, iki katlı eski evler ve küçük mescitin avlusundaki yaprakları dökülmüş ağaç. Gökyüzünün soğukluğunu yüreğinde duydu, belirsiz bir titreme yayıldı gövdesine. Güneş yavaşça, bir masal topu gibi kara çatıların üstüne çekildi. Ağacın çıplaklığını bir anda kırlangıç doldurdu. Çevreye keskinçığlıkları yayılıyordu, kalabalıktılar. Yumuşak kara tüyleriyle gittikçe koyulaşan ırmakları, sessiz bir bozkır akşamının o rahatlatıcı serinliğini anır satıyorlardı. Sonra havalanarak düzenli aralarla göğün mavisini böldüler. Adam yakın sokakların kirini taşıyan dağınık saçlarını elleriyle tararken, göç başladı diye düşündü. Güneşi bol, sıcak ülkelere gidiyorlar. Gözünün önünden büyük bir kumsal, denizin hemen kıyısından başlayan dağların uzaklığı geçti. Kırmızı gagalı beyaz leylekler, yorgun kırlangıç sürüleri güneşli bir kıyıya kondular. Kocaman güz bulutu güneşi kapayınca adamın yüzüne vuran aydınlık donuk bir külrengine dönüştü, az önce kurduğu sıcak düşün dudaklarına bıraktığı gülümsemeyi sildi. Adam sokakların gittikçe ıssızlaştığını, üşüyen ellerin saksıları naftalin kokulu odalara taşıdığını anımsadı. Pencerenin diktörtgeninden uzun bir atkı, şapkalar, yağmuru bekleyen birkaç telâşlı yüz geçti. Şehir hep aynı alışkanlıkla kışa hazırlanıyordu. Birden, umulmadık bir gürültü doldurdu kahvenin içini. Kocaman kasnakların zincirden boşanmasına benzer bir ses. Adamın yüzünde tedirgin kaçamak gölgesi dolaştı. Yandaki masada pişpirik oynayanların eli karıştı. Bir papaz, rengi solmuş iki dokuzlunun üstüne ürpertiyle düştü. Kimse dikkat etmedi bu yanlışlığa. Emekli memurun okuduğu gazetenin üstünden beliren meraklı bir gözlük şaşkınlıkla çevreye bakındı. Öncekinden daha değişik, düzenli bir motor gürültüsü duyulunca emekli memur gülümsedi. Yeni bir el başladı. pişpirikçiler. Kulakları buldozerlerin alışılmış gürültüsünü tanıyınca adamın yüzündeki tedirginlik dağıldı. "Yine evleri yıkıyorlar" diye söylendi kendi kendine, "kışa doğru yeni apartmanlar dikecekler..." Şehrin ana caddelerinden birini genişletmek için, geçen güz yıkılan evleri anımsadı. Otobüsle geçerken, işçilerin ellerindeki kocaman balyozları kalın duvarlara, küf kokan eskimiş kalaslara vurduklarını görmüştü. Caddenin sağ yanındaki evler bir savaş sonu görünümündeydi. Çatıları çökmüş, duvarları yıkılmış, bazıları da bir pasta dilimi gibi tam ortadan ikiye bölünmüştü. Odalarda sofaların yıpranmış döşemelerinde eli balyozlu adamlar dolaşıyordu. Beyaz bir toz bulutu içinde balyozlarını rasgele indiriyorlardı. Bir cigara daha yakarak sıkıntıyla kışı düşünmeye koyuldu. Ondan başka gazetesine gömülmüş, emekli bir memur, pişpirik oynayan gençler, bir de ışığın ulaşamadığı tezgâhın dibinde somurtan üç işsiz vardı kahvede. Semaverin üstünde fokurdayan çaydanlıktan uyuşuk, gevşetici bir koku yayılıyordu. Ansızın kapı açıldı, soğukla birlikte telâşlı iki göz daldı içeri:

"Gecekonduları yıkıyorlar!.."

Pişpirikçilerin bakışları iskambil kâğıtlarından kapıya kaydı. Papaz, yosun yeşili masanın üstünde rengi solmuş iki dokuzluyu buldu yeniden. Semavemavisi cam kavanozların, nargilelerin arkasından kahvecinin sarkık bıyığı göründü. İşsizler korkuyla birbirlerine baktılar sonra kafalarındaki soru işareti belirsiz bir ünleme bıraktı yerini. Emekli memur yeni bir olayı duymanın sevinciyle gazetesini katlayarak cebine koydu. Haberi getiren kimsenin yerinden kıpırdamadığını görünce bozuldu. Aldırmaz bir tavırla çıktı gitti. Pencerenin yanındaki adam da arkasından. Kahveci aralık kapıyı örtmek için yerinden kalkmadan önce oturaklı bir küfür savurdu.

Adam çamurlu dar bir sokağı yürüyerek gürültülerin geldiği alana çıktı. Halk gecekonduların bulunduğu toprak zeminli küçük düzlüğe birikmiş, ilgiyle olan biteni izliyordu. Kalabalığa sokulunca polis kordonunun çevirdiği iki kocaman buldozeri gördü. Sarı renkli her yanından vitesler, kollar fışkıran karmakarışık iki dev. Sayısız pencereli yüksek apartmanların arasına sıkışmış birkaç gecekondunun önünde öfkeyle deviniyorlardı. Hiç kimseyi kordonun öte yanına geçirmiyordu polisler. Gecekondu sahipleri bir köşede sessiz bekleşiyorlardı. Yanında duran iri yarı kadına:

"Neden hiç ses çıkarmıyor bunlar?.." diye sordu.

"Karşı koyanları döverek arabalarına bindirip götürdüler" dedi kadın. Polislere sert bir bakış fırlattı. Romanlardaki ana tiplerine benziyordu, sebze dolu bir file vardı elinde. Adam gecekondu sahiplerine dikkatli bakınca içlerinde kadınlarla çocukların çoğunlukta olduğunu farketti. Acının derin izi kımıltısız yüzlerine gelip durmuştu. Soğukta saçak altına tüneyen yağmur kuşları gibi sessizdiler. Gözlerinde çıkılmamış bir yolculuğun o belirsiz sıkıntısı dolaşıyordu. Buldozerlerden biri en öndeki teneke damlı gecekonduyu ezerek ilerledi. Yağmurdan çürümüş tahta duvarların çatırtısı şehrin gürültüsüne karıştı. Öteki buldozer az önce yıktığı gecekondunun üstünden geçerek bir başkasını hırsla kavradı. Kocaman bir kayayı topraktan söker gibi sarsılarak yan döndü. Aynı anda paslı tenekelerin gıcırtısı duyuldu. Bir şeftalinin tüylü kabuğu dudaklarına değmişcesine ürperdi adam. İçinden, bütün kötü sürtünmelerin sinir bozucu uyumsuzluğu geçti. Kalabalıktan biri:

"-Ay, ne kötü ses bu böyle!.." diye yakındı. Bir başkası:

"-Yıkmakta geç bile kaldılar. Bir sürü pis, arsız çocuk doluştu mahalleye efendim"

"-Herşeyden önce turistlere ayıp oluyordu."

"-Kışı nerde geçirecek bu zavallılar?"

"-Hanımefendi acımamalı böylelerine. Bütün kaatiller hep gecekonduda oturanlardan çıkıyor."

"-İyi oldu. Hırsız, esrarkeş yatağıydı"

"-Sakın içlerinde insan olmasın?"

"-Yok efendim, bir saat önce haber verilmiş kendilerine."

Kafalarda hızla değişen, birbirini kovalayan düşünceler:

"-İyi ki gecekonduda oturmuyoruz."

"-İyi ki bize dokunmuyorlar"

"-İyi ki polis var."

Yüksek apartmanların katran rengi duvarlarına doğru çarpılmış son gecekondu da yıkılınca buldozerlerin sesi yavaşladı. Gecekondu sahiplerinin bulunduğu yerden gittikçe çoğalan bir uğultu yükseldi. Soluk yüzlerindeki acı, yavaşça öfkenin birikimine bırakıyordu yerini. Nerden atıldığı anlaşılmayan kocaman bir taş, polislerden birinin beyaz başlığını yere düşürdü. Bunun üzerine kalabalığa doğru yürüdü polisler. Coplarıyla yaşlı kadınların, incebacaklı zayıf çocuk gölgelerinin üstüne saldırdılar. Kalabalık bir anda dağıldı.

Çocuk gittikçe kuruyan çamurlu toprağa oturmuş, güneşe bakıyordu. Kumaşı yer yer aşınmış kocaman bir palto vardı üstünde, kısa pantolonun altında üşüyen çıplak çıplak bacaklarını örtüyordu. Güneş gökyüzünde uzak bir yere çekilmişti. Renklerin yavaşça hüzünlü birsarıya dönüştüğü maviliğin en uzak köşesine. Yıkıntılardan kalkan toz bulutunun kırmızıya boyandığını görünce gülümsedi. Kırmızı ışık kirli yüzüne kapkara bakan kocaman gözlerine dokundu. Belirsiz yumuşak bir el saçlarında dolaşıyordu sanki. Uzun kirpiklerin fışkırdığı gözkapaklarını yumarak kendini renklerin büyüsüne bıraktı. Birden karanlık bir gölge kapladı kırmızıyı, güneşin battığını sanıp korkuyla gözlerini açtı. Karşısında iki kocaman ayakkabı duruyordu. Biri güneşi kapatıyor, diye düşündü, kediler gibi usulcacık yaklaşmasını da biliyor. Akşam olmadığına sevinerek çamurlu ayakkabılardan, buruşuk pantolonun üstüne doğru kaydırdı gözlerini. Adamın sakalları uzamış karanlık yüzünü gördü.

"-Ne yapıyorsun burda?"

"-Hiiç" diye yanıtladı çocuk "bekliyorum."

Adam şaşırmıştı. Yıkıntıların arasında oynamaktan hoşlanan yoksul bir çocuk olmalı diye geçirdi içinden. Taş ve çürük tahta yığınları sessizce karanlığa gömülüyordu. Gecekonduların teneke kaplı damları, tek pencereli küçücük odalarıyla şehrin gerçeğinden bir anda nasıl silindiklerini düşündü.

"-Annen baban var mı senin?"

"-Babam var. Geceleri gelir. Sabah da erkenden işe gider. Onu bekliyorum burda."

Akşamları tütün kokusuyla birlikte içeri giren iri yarı bir adamdı baba. Sakat kardeşini bütün gün oturduğu sedirden bir tek o kaldırabilirdi. Baltasını kapının arkasına koyduktan sonra çocuğu kocaman elleriyle kucaklar, hafifçe, yerdeki sininin kıyısına bırakırdı. Kardeşi her vakit sedire, rengi solmuş güllerin ortasına oturur, odanın tek penceresinden dışarı bakardı. Apartmanları, yağmuru, güneşi, gökyüzünün üşüten mavisini görürdü.

"-Baltası var benim babamın. Öyle keskin ki, bizim okulun odunlarını bile O yardı.."

Adamın gözlerinde sıcak bir sevgi parladı. Babasını seviyordu anlaşılan.

"-Okula da gidiyorsun demek."

"-Gidiyorum tabii" dedi çocuk.

Kara tahtaya yazılan ince belli yazıları, yuvarlak şekilleri, sobanın yanında oturan mavi kurdeleli tombul kızı düşündü. Adam:

"-Madem okula gidiyorsun bil bakalım öyleyse, yıldızlar ne vakit uyur?" diye sordu.

Çocuk düşünmeye başladı. Sonra kocaman gözlerini adama dikip, içtenlikle:

"-Bilmiyorum" dedi. "Daha öğrenmedik ki bunu. Ama çarpım cetvelini sor istersen."

Adam uzakta kalmış belirsiz bir geçmişi anımsıyordu. Yalnızlık duygusundan, yıllardın içinde yaşadığı büyük şehrin gürültüsünden çok uzakta kalmış mutlu bir geçmişi. Ansızın incelip kopan beyaz, yumuşak bir düşten uyanır gibi.

"-Ondan kolay ne var" dedi.

"-Ondan kolay ne varmış!.. Kardeşime sor bakalım bilecek mi?"

"-Senin kardeşin de mi var?"

"-Var ya. Ayakları tutmadığından bütün gün evde oturur. Hep pencereden dışarı bakar. Oyalansın diye elişi kesmesini öğrettim ben de O'na." İçinde birşeylerin acıdığını duydu. Soğuk bir geceyi, gaz lambasının ışığında kardeşiyle birlikte elişi kağıtlarından kestikleri kırmızı evi, sarı yıldızları anımsadı.

"-Peki kardeşin nerde şimdi?"

Çocuk eliyle yarı karanlıkta duran gecekondu yıkıntılarını gösterdi.

"-İşte orada"

Adam korkuyla yıkıntılara doğru koşmaya başladı. Onu böyle koşarken görünce güzel bir gülümseme yayıldı çocuğun yüzüne. Soğuktan uyuşmuş çıplak bacaklarıyla bir sıçrayışta yerinden kalktı.

"-Yakalarsam ebe sen olursun" diye seslendi. Kirli saçları, küçük bir dalın üstündeki serçe yuvasına benziyordu.

DİSK Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyinin

ORTAK KARARI

22 EKİM günü toplanan DİSK Yönetim Kurulu'yla Başkanlar Konseyi Çeşitli güncel olaylar görüşüldükten sonra bir ortak açıklama yapıldı. Kamuoyuna yapılan ortak kararda şunlara yer verildi.

"DİSK, 13 Şubat 1967'de 30 bin işçiyle kuruldu. Türkiye sendikal mücadele tarihinde bir köşe dönüldü. 13 Şubat 1967'de işçi sınıfı, kapitalist sömürüye karşı devrimci sendikacılığın bayrağını açtı.

Her türlü sınıf uzlaşmacılığına karşı çıkan DİSK, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının temel ilkesi olan sendikal demokrasiye sarıldı. DİSK'in güç kaynağı işçi sınıfına inanmak, ona güvenmek oldu.

Büyük sermaye çevreleri ve onların baskıcı siyasal iktidarları, sınıf ve kitle sendikacılığının tabana inmesini önlemek için, yasa çıkarma yoluyla DİSK'i yoketmek istediler. 274 sayılı yasa değişikliğe karşı 15-16 Haziran 1970'de işçi sınıfının gösterdiği büyük tepki, gerici güçlerin hesaplarını boşa çıkardı. İşçi sınıfı hareketi bir dönemeci daha aldı. Bilinçliler bilendi.

Kökü dışarıda tekelci sermaye daha ilerisini denedi. Ancak 12 Mart 1971'de açılan baskı ve şiddet günleri de DİSK'i sindirmeye yetmedi.

1974'de DİSK ve ilkeleri yeni boyutlar kazandı.

1976 Mayıs'ında toplanan V. Genel Kurul'un aldığı kararlar, DİSK'in sınıfsal ve kitlesel mücadelesinde yeni ve güçlü adımlara olanak sağladı. Bu tarihi kararlar doğrultusunda, 6 Eylül İzmir, 20 Eylül İstanbul demokratik hak ve özgürlükler için mücadele mitingleri yüzbinleri topladı.

9. Kuruluş Yıldönümü'nde binlerce işçi, barış, demokrasi, bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyalizm diye haykırdı.

Bir iş günü olan 14 Nisan'da DİSK'in kurucularından ve Genel Sekreteri Yiğit Savaşçı İbrahim Güzelce'nin cenazesini emekçi kitleleri onbinlerle kaldırırken, liderlerine olan saygı ve bağlılıklarını ortaya koydular.

52 yıldır kitlesel nitelikte kutlanamayan 1 Mayıs, 1976'da işçi sınıfının uluslararası birlik-mücadele-dayanışma günü ve işçi bayramı olarak burjuvazinin elinden koparıldı. Yüzbinler faşizmi ve baskıyı lanetledi. DİSK işçilerinin etrafında memuru, öğretmeni, öğrencisi, teknik elemanı, aydınıyla tüm ezilen kitleler çevrelendi. İşçi sınıfı hareketinin yüz yılı bulan geleneği sürüyordu. 1 Mayıs 1976 gösterisi tarihsel bir dönemeç oldu.

Bursa Mitingi, faşist beslemelere o çevrede şimdiye dek ulaşılmamış kitlesellikte bir ihtardı.

1 Eylül Dünya Barış Günü kutlandı.

11 Eylül'de DİSK, faşizme karşı direnen Şili halkıyla etkin dayanışmasını ortaya koydu. Türkiye işçi sınıfının, uluslararası işçi sınıfının kopmaz bir parçası olduğu bir defa daha somutça belirdi.

V. Genel Kurul'dan bu yana DİSK hızlı bir yaygınlaşma dönemine girdi. DİSK'in böylesine güçlenmesi tekelci sermaye ve onların siyasal sözcülerini elbette ürkütecekti. İşçi sınıfının birliği, emperyalizme bağlı sermayenin korkulu rüyasıydı.

DGM Tasarısıyla MC, tüm ilerici ve demokratik güçleri, işçi sınıfı hareketini ezmeyi amaçlıyordu. DİSK'in DGM'lere karşı ve MC'nin Anayasal yoldan düşürülüp, yerine halktan yana ilerici bir iktidar gelene dek Genel Yas ilanı 16 Eylül'e rastladı.. DGM'ye karşı işçi sınıfının aldığı demokratik tavır, MC'yi ve tekelci burjuvaziyi geriletti. Hareket yüzbinleri birleştirdi. Taban söz ve karar sahibi olma ilkesini bilinçlice kullandı.

Bugün ülkemizdeki tek demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'e karşı sağdan ve Sol'dan gelen saldırılar yoğunlaşıyor. Sermayeyi savunan gerici sağ çevreler kitlelerin bir avuç yönetici tarafından zorla eyleme sürüklendiğini iddia ediyorlar. İşçiden yana gözüken bazı sözde Sol çevreler ise, tabanda nereden geldiği onlarca belirsiz bir "Devrimci Birikimi"nden söz edip, kitlelerin yöneticilerine karşın, hareket ettiğini ileri sürüyorlar.

İki çevrenin de amacı aynı:
DİSK'i bölüp parçalamak.

DİSK'in gücünü bugün dost düşman biliyor. Burjuvazi çok ince hesaplarla DİSK'i içten bölme taktiğini öncelikle bugün deniyor. Yönetimiyle tabanın arasına açmaya çalışıyor. Bu yolda sermayenin sözcüsü gerici sağ basın, Genel Başkan Kemal Türkler'e karşı yalan ve iftiralarla dolu bir saldırıya geçtiler. Bu saldırı yaygınlaşabilir. Amaçları bellidir.

Bugün, 22 Ekim 1976'da ortak olarak toplanan DİSK Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi üyeleri sınıf mücadelesinin bulunduğu aşamayı çok iyi değerlendirmektedir.

Önümüzde çetin mücadele vardır. İşçi sınıfının Eylül ayında koyduğu demokratik tavırdan dersler çıkararak, hala geçerli olan Genel Yas içindeki hedef ve görevlerimizi bilmekteyiz. Eylem içinde birlik ve beraberliği pekiştiren ve gücünü tüm emekçi tabakalara gösteren işçi sınıfının yönetiminden koparmak için sermaye çevrelerince uygulanan hedef şaşırtma oyununa gelinmeyecektir.

Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi Genel Başkan Kemal Türkler'in kişiliğine yöneltilen ve yönetim kadrolarına yaygınlaştırılabilecek saldırıların esas hedefinin DİSK'in bütünlüğü olduğunu kesinlikle saptamış bulunmaktadır. Bu çevrelerin amacı, çeşitli baskılarla gelişmesini engelleyemedikleri DİSK'in sendikal demokrasi içinde seçimle işbaşına gelmiş ve yıllarca pratik mücadele içinde saygınlık kazanmış yöneticilerini yıpratmaya yöneliktir.

Genel Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi bu oyuna gelmeyeceğini belirtir ve Genel Başkana tam bir güven içinde olduğunu bir kez daha oybirliğiyle kamu oyuna ilan eder.

DİSK içinde hiçbir yönetici taban önünde hesap vermekten kaçmaz. Bilinçli DİSK işçileri, gerektiğinde yöneticilerini yargılamasını bilirler. Ama tekelci sermayenin ve faşistlerin istediği yönde değil.

DİSK işçi sınıfının birlik olma eğilimine, yaratıcılığına, inançlı olduğu için büyüyor ve işçiler tarafından büyütülecek, işçi ve emekçiler tek demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü içinde, sendikal birliklerini tam anlamıyla gerçekleştirene dek genişleyecek. Mücadele, sömürü ortadan kalkıp, aydınlık sosyalist toplum kurulana dek sürecek.

Bu böylece biline.

Sermayenin böl ve yönet oyununa gelmeyeceğiz.

YAŞASIN DİSK!..
YAŞASIN DİSK İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ!..

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI VE TÜM EMEKÇİLERİN BİRLİĞİ!..